

DÜNYA AKCİĞERLERİNİ KAYBEDİYOR

Dünyadaki orman sayısı günden güne azalıyor. Son 12 yıldaki değişim haberimizin devamında... SAYFA 10

DİJİTAL FOTOĞRAFÇILIĞIN ADIM ADIM GELİŞİMİ

Dijital fotoğraf makinelerinin geçmişinden günümüze yolculuğu haberimizin devamında... SAYFA 11

DÜŞÜNCE

DÜNYA ÇEVRE GÜNÜ

SAYFA 2

ÜNİVERSİTE

ÜNİVERSİTEDEN HABERLER

SAYFA 3

İÇEM

SAYFA 5

ŞEHİR

SUKURUSU

SAYFA 7

KÜLTÜR Ş SANAT

CENNETTEN KOVULMAK

SAYFA 8

EKONOMİ

MERKEZ BANKACILIĞI EĞİTİMİ

SAYFA 13

SPOR

ESKİŞEHİR RALLİSİ KOÇ FEST

SAYFA 14

SAYFA 15

ÜNİVERSİTEDEN

ÖYKÜLER

HEYKELLERİMİZ

SAYFA 16

SANAYİ ODASI PROJE FUARIMIZA EV SAHİPLİĞİ YAPTI

SAYFA 3

Anadolu Üniversitesi Mühendislik Fakültesi tarafından, "Proje Fuarı ve Yarışması 2014" etkinliği düzenlendi. 2008 yılından beri son sınıf öğrencilerinin bitirme projelerini sergilemesi ve öğrencileri sektörle buluşturmak adına

düzenlenen yarışmaya, Anadolu Üniversitesi Rektörü Prof. Dr. Naci Gündoğan, Rektör Yardımcıları Prof. Dr. Adnan Özcan ve Prof. Dr. Yücel Güneş, Seramik Araştırma Merkezi (SAM) Ar-Ge Koordinatörü Prof. Dr. Alpagut Kara, Anadolu Üniversitesi Ar-Ge ve İnovasyon

Koordinasyon Merkezi Teknoloji Transfer Ofisi (ARİNKOM TTO) Yöneticisi Prof. Dr. Ersan Pütün, Mühendislik Fakültesi Dekanı Prof. Dr. Tuncay Döğeroğlu, Eskişehir Sanayi Odası (ESO) Başkanı Savaş Özaydemir, sanayi temsilcileri, öğretim üyeleri ve Mühendislik Fakül-

tesi son sınıf öğrencileri katıldı. Organize Sanayi Bölgesi (OSB) Teknoloji Bulvarı İş ve Ticaret Merkezi Çadır Platformu'nda düzenlenen etkinlik, Eskişehir Sanayi Odası, Seramik Araştırma Merkezi ve ARİNKOM TTO'nun katkılarıyla gerçekleştirildi.

KAMPÜSÜMÜZÜN MERKEZİNDE TARİHİ BİR YAPI "ÇAĞDAŞ SANATLAR MÜZESİ"

SAYFA 4

KUMUN TADI

Filminin Yapımcısı

Yamaç OKUR

SAYFA 8-9

ESKİŞEHİR'DE TAKSİ ŞOFÖRÜ OLMAK

SAYFA 12-13

ESKİŞEHİR ALZHEIMER DERNEĞİ TÜRKİYE'DE ALANINDA BİR İLK

SAYFA 6

Orçun ÜNLÜ

Bundan tam 42 yıl önce Stockholm'de toplanan Birleşmiş Milletler Dünya Çevre ve Kalkınma Konferansı'nda kabul edilen bildirge ile 5 Haziran "Dünya Çevre Günü" olarak kutlanmaya başlandı. 1 nolu kararın kabul edildiği o günden bugüne çok şey değişti. Tabiat değişiyor, insanlar değişiyor, teknoloji değişiyor ancak doğamızın ve içinde yaşadığımız çevremizin kirliliği noktasında yeteri kadar hassas olup olmadığımız ise tam bir muallak. Çevre günü kapsamında bazı konulara dikkat çekebilmek için Anadolu Üniversitesi Fen Fakültesi Biyoloji Bölümü Ekoloji Anabilim Dalı Başkanı Prof. Dr. Cengiz Türe ile görüştük.

"İnsanların da dâhil olduğu tüm canlıların bedenlen varlıklarının dışındaki tüm oluşumlar çevreyi oluşturur. Çevre, bedenimizin dışında kalmış, nefes aldığımız havayla başlayan ve evrenin son sınırı neresiyse oraya kadar giden toplam etkileri bünyesinde barındıran bir alandır. Bu alanın önemli bir parçasını oluşturan insanlar ise çevreyi olumlu ya da olumsuz yönde etkileyen en önemli faktörlerden birini oluşturmaktadır." diyerek tanımlıyor çevreyi Türe. "Günümüze kadar, insanoğlu hep çevreyi kullanmak üzere program-

lanmış olduğu için onu tüketen ve değiştiren bir insan profili görülmekteydi. Ancak nihayetinde insan çevre üzerinde yarattığı olumsuz yöndeki değişimlerden kendisinin de etkilendiğini görünce, çevreden bağımsız olmadığına kanat getiren bir profil çizmeye başladı. Bu farkındalığın sonucunda da çevre bilincinin tüm toplum katmanlarına yayılabilmesi için "Dünya Çevre Günü" gibi etkinlikler önem kazandı. Ancak bu gibi etkinlikleri bir kutlama gibi görmek çok da doğru bir yaklaşım tarzı değildir. Çünkü bir şeyin kutlanılması için önce başarılması gerekir. Buna rağmen bu tür etkinlikleri toplumun farklı katmanlarına hitap eden ve sürekliliği olan eğitici sosyal sorumluluk faaliyetleri olarak değerlendirmenin daha doğru olduğunu düşünüyorum. Ayrıca bu günlerin bir günle ya da bir haftayla sınırlı olmaması gerektiğini de unutmamamız gerekiyor. Bu etkinlikler, değişen günümüz dünya koşullarında gözlemlenen birtakım ekolojik ve çevresel değişiklikler nedeniyle insanların gelecekte tutacak balık, içecek suyun kalmayacağı gerçekliğini fark etmeleri açısından da önemli bir dönüşüm yaratmaktadır. Artık insanlar, oluşan bu dönüşümü hayatlarının içine alarak yaşamlarını sürdürme gerekliliğini hissetmeye başladılar." diyerek konuşmasına devam ediyor ve Dünya Çevre Günü'nün önemini vurguluyor. Çevremizdeki en büyük sorunlar hakkında ise

Hiç kimsenin kömürü çıkarmadan yaşayabilir miyiz ya da 'Ekolojik denge çerçevesinde nasıl bir yöntem kullanabiliriz de doğaya en az zararı vererek çıkartabiliriz demediğini, genel itibarıyla dünya

üzerindeki her türlü siyasi politikalar ve doktrinler içerisinde de bu maalesef göz ardı edildiğini belirtiyor. "Yani mesele onun nasıl paylaşılacağı noktasında. Ancak esas konuya, doğal sermayeye değinmeden "Ekosistemi" ve "Ekolojik Ekonomi" kavramını görmeden yaşıyoruz. Artık bu fenomeni görmezden gelemez. Yani ne doğadan vazgeçebiliyoruz ne buzdolabından ne de otomobilden. Bu durum da Ekolojik Ekonomi kavramını doğurdu, bu ekolojik zekâ ile ekonomik zekâyı aynı oranda kullanabilme durumuna da "Sürdürülebilirlik" diyoruz. Bir diğer sorun da şudur ki doğanın dengesiyle orantılı bir nüfus yok. Siz hiç işsiz bir karınca gördünüz mü? Göremezsiniz çünkü doğa içinde bir denge var ve her işi yapacak kadar canlı var. İnsanlık olarak bizde ise ürettiğimizden fazla canlı var. Bu sefer onu dengelemek için daha fazla üretmeye çalışıyoruz. Yetmiyor. Daha fazla üretmeye başlıyoruz. Ekolojik Ekonomiye konuşmamızın sebebi de bu kırılma noktasıdır aslına bakarsanız."

Ekolojik zekâ ve ekonomik zekâ kavramlarını ise şöyle açıklıyor: "Ekolojik Zekâ, genlerimizde evrensel olarak var olan, sadece açığa çıkmayı bekleyen potansiyel enerji, Ekonomik Zekâ ise sonradan öğrenilmiş bir zekâ ve bize öğretilerek yapılmış bir zekâ. Yani suyun kaldırma kuvveti bulunmasaydı da bu vardı; insan tarafından yaratılmış unsurlar değiller. Bu nedenle de bu iki kavram birbirlerine dengeli bir şekilde çok bağlı. Dolayısıyla doğal sermayeyi biz hiç gözletmiyoruz ve reel olarak ön-

müze gelene ve kullandıklarımıza bakıyoruz. Yani elimize ulaşan ürüne bakarak sadece ekonomisini algılıyoruz. Ancak ürünün ürün olmadan önceki hallerini içinde barındıran ekolojik sistemleri önemsemiyoruz. Örneğin, su olmazsa kazak bile giyemez, bardak bile üretemeyiz; bu bilince varabilmiş değiliz."

"Eğer tutacak balığın yoksa satacak balığın yoktur, satacak balığın da yoksa ekonominin yoktur" sözüyle ekonomiyi ekolojiden ayrı düşünmeyeceğimize değiniyor Türe. "Şöyle ki dikkat edin, dünyada hiçbir fabrika gıda üretmez, gıda işler sadece. Gıda da ekosistem ürünüdür. Doğal kaynakların azalması demek; paran ne kadar çok olursa olsun, doğal kaynak yok ise o paranın alacağı hiçbir şeyin olmaması demektir. Bu yüzden ekonomi tek başına bir şey ifade edemez. Örneğin çöldeki iki şişe suya paha biçilemezken gelişmiş bir şehirde o suyun pahası ortalama 50 kuruştur. Bu da bize gösterir ki paranın biçtiği değer değişir ama suyun değeri değişmez. Su varsa vardır yoksa yoktur paha biçemeyiz."

Kaynakların tükenmesinin yanında bir de günlük yaşamdaki her türlü faaliyetimizin yarattığı çevre kirliliği kavramı söz konusu. Bu kavramı ise hocamız şu şekilde açıklıyor: "Çevre kirliliği dediğimiz olgu küreseldir. Eskişehir'de atmosfere saldırdığınız bir gaz sadece Eskişehir'in atmosferinde bulunmuyor. DDT dediğimiz ilaçların tesirlerinin kullanıldığı alanla sınır-

lı olma - makla beraber kutuplarda ölçülen değerlere dek yansıdığını görüyoruz. Kirlenen yereldir ama kirlilik küreseldir. Yeni ortaya çıkan Ekolojik Ekonomi dışındaki var olan Ekonomik Sistemlerin hiç biri doğayı tahrip etmemek adına ne yazık ki somut bir tez sunabilmiş değil."

Toplumun nasıl bu noktaya geldiğini sorduğumuzda ise şöyle yanıtıyor: "Üretici ekonomiye geçmeden önce bir yerlerden bir şeyler alabildiğini gören insanoğlu doğanın o akışkanlığına müdahale etmeye başlıyor. Bir buğdaydan bir dolu buğday, bir dolu buğdaydan bir dönüm buğday derken elde ettiği artı ürününün kendisine daha fazla güç ve varlık sebebi yüklemesi ile birlikte insanoğlu yoğun toprak kullanımının yanı sıra gereğinden fazla üretime giriyor. Doğayı kullanabildiğini gören insanoğlu farklı ihtiyaçlara yönelik elde edilemeyen maddeleri değiş tokuşla ya da farklı yöntemlerle tedarikine yönelmiş oluyor. Yani ben sana buğday vereyim sen de bana çanak çömlek ver durumu. Bu süreçte beraberinde kâr kavramı ortaya çıkıyor. Bu da kâr güdümlü yaşamaya başlayan insanı, çevresini ve ekosistemi daha yoğun kullanma arayışına itiyor. Bu arayışın sonunda gelinen noktada ise ekolojik ve çevre sorunlarının ortaya çıkardığı sosyo-ekolojik bunalımların sosyoekonomik bunalımlarla birlikte anılmasına neden oluyor."

KÜNYE

ANADOLU HABER

Sahibi

Anadolu Üniversitesi Rektörü
Prof. Dr. Naci GÜNDOĞAN

Genel Yayın Yönetmeni

İletişimden Sorumlu Rektör Danışmanı
Yrd. Doç. Dr. Barış KILINÇHaber Merkezi ve Genel Yayın
Koordinatörü
Uzman Elif Pınar KILIÇATANGazete ve Dergi Koordinatörü
Yazı İşleri Müdürü
Arş. Gör. Sibel KURTSosyal Medya
Koordinatörü
Uzman H. Hande KAYNARBasın ve Halkla İlişkiler
Müdürü
Arş. Gör. M. Çağatay TOKİstihbarat Şefi
Yasemin CANBOLATGörsel Tasarım
Emre ÖZGÜL - Fırat SOSUNCU - Esra ÖĞÜLMÜŞ

EDİTÖRLER

Üniversite Duygu KEÇELİ Hale G. KARAKAYA	Şehir Gökhan AKKURT Arş. Gör. İpek KUMCUOĞLU	Kültür Sanat Uzman Elif Pınar KILIÇATAN	Çevre ve Ekoloji Arş. Gör. Fırat ADIYAMAN	Bilim ve Teknoloji İlker ŞEKERCİOĞLU	Ekonomi Arş. Gör. Sibel KURT	Spor Elif KILIÇASLAN	Etkinlik Haberleri Havva ŞEKERCİOĞLU
--	--	---	---	--	------------------------------------	----------------------------	--

Türkçe Editörleri: Emine KOYUNCU, Gözde METİN, Hatice ÇALIŞKAN

Yayın Türü: Yerel süreli yayın
Yıl: 16 Sayı: 710
Basım tarihi: 9 Haziran 2014
Pazartesi günleri yayımlanırAnadolu Üniversitesi
Basımevinde
6500 adet basılmıştır.
ISSN 1302-0005Telefon: 0.222 335 0580 - 2496
0.222 335 28 00
e-mail: haber@anadolu.edu.tr
hamer@anadolu.edu.trBasın ve Halkla İlişkiler
Müdürlüğü
Telefon: 0.222 335 05 80 - 2484

Sanayi Odası Proje Fuarımıza Ev Sahipliği Yaptı

Elektrik Elektronik Mühendisliği Bölümü 4'üncü sınıf öğrencisi Ülfe Can Özcan son sınıflar adına yaptığı konuşmada, "Mühendislik Fakültesinde eğitimimizi sürdürdüğümüz süre boyunca; laboratuvarlarımızdan sınıflarımıza Türkiye'de bir çok öğrencinin ulaşamadığı üst düzey imkânlarla sahip olduk. Her türlü proje ve sosyal sorumluluk çalışmalarımızda gerek bölüm gerekse fakülte yönetimimizin desteğini hep arkamızda hissettik." dedi. SAM Ar-Ge Koordinatörü Prof. Dr. Alpagut Kara, SAM olarak ilk defa bu etkinliğe destek verdiklerini belirtti. Kara ayrıca, "Üniversite ve sanayi ortaklığının

en büyük amacı, aynı ilgiyi duyan tarafları aynı zaman diliminde bir araya getirerek bir şeyler paylaşmaktır. Son sınıf öğrencileri bu etkinlik sayesinde sanayinin kokusunu almış oluyorlar." şeklinde konuştu.

Prof. Dr. Kara'nın ardından ARİNKOM TTO Yöneticisi Prof. Dr. Ersan Pütün, SAM ve ARİNKOM TTO'nun sektör ve sanayi birlikteliğinin en önemli kilometre taşları olduğunu ifade eden Pütün, "7'nci proje fuarını yapmaktayız. Demek ki bu iş birliklerinde bu tür organizasyonlar çok önemli. İkili iş birliklerini sağlamak üzere buradayız." dedi.

Mühendislik Fakültesi Dekanı

Prof. Dr. Tuncay Döğeroğlu ise 7'ncisi gerçekleşen etkinliği sürdürülebilir hâle getirmekten gurur duyduklarını ifade etti. Prof. Dr. Döğeroğlu, üniversite-sektör iş birliğine önemli katkıları olan bu etkinliğin; sanayiye ihtiyaç duyduğu insan kaynağını sağlama, sanayinin ihtiyaçlarını karşılamaya yönelik araştırma faaliyetleri yürütme ve bilginin sanayiye aktarılması hususlarında bir köprü oluşturmalarının yanı sıra öğrencilere deneyim kazandırması ve iş dünyası ile tanışmaları için önemli bir fırsat olduğunu belirtti." dedi.

Prof. Dr. Döğeroğlu'nun konuşması sonrasında Eskişehir Sanayi Odası Başkanı Savaş Özyaydemir,

"Sanayici artık hazır almanın ötesinde inovatif ve yeni teknolojiler kullanmak, yeni ürünler üretmek durumunda. Gençlerden beklediğimiz, kendilerini daha bilinçli göstermeleridir." şeklinde konuştu.

Son olarak Rektör Prof. Dr. Naci Gündoğan, Türkiye'de bu tür faaliyetleri sürdürebilmenin biraz zor olduğunu ve Anadolu Üniversitesinin sektör-üniversite ortaklığını önemseyen, bu konuda çalışmalar yapan bir üniversite olduğunu söyledi. Prof. Dr. Gündoğan: "Çağımız bilgi çağı fakat bilgi çağı demek sadece bilgiyi üretmek değildir. Bilgi çağı demek, üretilen bilginin ekonomik ve sosyal bir değere kavuşması

demektir." dedi. Rektör Prof. Dr. Gündoğan konuşmasının sonunda böyle anlamlı bir etkinliğe katılmaktan mutluluk duyduğunu ifade etti. Konuşmalarından Rektör Prof. Dr. Naci Gündoğan tarafından etkinliğe katkıda bulunan SAM, ARİNKOM TTO ve ESO'ya teşekkür etmek amacıyla Prof. Dr. Ersan Pütün, Prof. Dr. Alpagut Kara ve Savaş Özyaydemir'e plaket verildi. Proje yarışmasında değerlendirme jüri üyesi yapan sektör temsilcileri ve öğretim üyelerine teşekkür belgesi, katılan tüm öğrencilere ise katılım belgesi verildi. Proje fuarında 300 öğrencinin katıldığı 160 proje sergilendi.

Haber: G. SAKARYA - E. ÖZTÜRK

Hukuk Fakültesi Uluslararası Organizasyona Ev Sahipliği Yapacak

Anadolu Üniversitesi Hukuk Fakültesi 8. GAJE (Global Alliance for Justice Education - Küresel Hukuk Eğitimi Örgütü) Kongresi'ni üstlendi. Raoul Wallenberg Institute'nin de desteğiyle Temmuz 2015'te gerçekleşecek olan büyük kongre, bir hafta boyunca çok sayıda yerli ve yabancı hukukçular ile öğretim üyelerine ev sahipliği yapacak.

Kongre hakkında değerlendirmelerde bulunan Anadolu Üniversitesi Hukuk Fakültesi Dekanı Prof. Dr. Ufuk Aydın, "Biz bu kongredeki ev sahipliğimizi bir yarışma neticesinde kazandık.

İngiltere'den, Yeni Zelanda'dan ve Meksika'dan üniversitelerle yarıştık ve kazanan biz olduk. Bu Türkiye'de bir ilk ve muhtemelen bugüne kadar hukuk alanında bu kadar büyük bir organizasyon yapılmadı. Kongre daha önce Arjantin, Polonya, Güney Afrika, İspanya gibi dünyanın önemli merkezlerinde yapılmış. 8. GAJE ise Üniversitemizde yapılacak. Bundan önceki toplantılara dünyanın her yerinden ortalama 400

kadar hukukçu katılımı sağlanmış. Biz daha fazlasını bekliyoruz çünkü

Türkiye daha kolay ulaşılabilecek bir konumda." dedi.

Kongre için Anadolu Üniversitesi Rektörü Prof. Dr. Naci Gündoğan'ın desteğiyle kapsamlı bir teklif hazırladıklarını da sözlerine ekleyen Prof. Dr. Aydın, seçici komiteyi daha önce Eskişehir'de ağırladıklarını ve komitenin Eskişehir'i beğendiğini söyledi. Aydın, "Fakültedeki değerli meslektaşlarımız da bu işe gönül verdiler. Bu iş gerçekten ekip işi ve biz bu

sayede kongreyi üstlendik." dedi.

Aydın; çalıştay, konferans ve panellerle hukuk eğitiminin tartışılacağı kongrenin Türkiye için de oldukça önemli olduğunu dile getirerek şunları sözlerine ekledi: "Türkiye'de hukuk eğitimi sadece anlatıma dayanır. Oysa dünyada hukuk eğitimi farklı yönleri alıyor. Bu kongrede de hukuk eğitimine yönelik yeni yaklaşımlar tartışılacak. Hukuk sosyolojisi, adalet psikolojisi gibi hukukla ilgili her alan bu kongrenin ortasında yer alıyor."

Haber: Bilge SÖNMEZ

Nitel Araştırma Tüm Yönleriyle Ele Alındı

Anadolu Üniversitesi Akademik Gelişim Birimi tarafından düzenlenen "Nitel Araştırmanın Felsefesi ve Temelleri, Nitel Araştırmalarda Etik Konular, Nitel Veri Analizi" konu başlıklarında farklı günlerde düzenlenen seminerler Kongre Merkezi Mavi Salon'da gerçekleştirildi.

Etkinliğin ilk gününde "Nitel Araştırmanın Felsefesi ve Temelleri" konusu ele alındı. Anadolu Üniversitesi Eğitim Fakültesi öğretim

üyeleri Doç. Dr. Ali Ersoy, nitel araştırmalar üzerine felsefi varsayımlar ve nitelikli

nitel araştırmaların ölçütleri konularında bir sunum yaptı.

Etkinliğin diğer bir diğer gününde öğretim elemanlarının akademik gelişimlerine katkıda bulunmak amacıyla "Nitel Araştırmalarda Etik Konular" adlı seminer gerçekleştirildi. Eğitim Fakültesi İlköğretim Bölümü Sosyal Bilgiler Anabilim Dalı öğretim üyesi Yrd. Doç. Dr. Elvan Günel tarafından verilen seminerde öğretim elemanları ilgi gösterdi. Bilimsel araştırmalarda etik kurallara uymanın önemini altını çizen Günel, nitel araştırmaların değerinin ve inandırıcılığının buna bağlı olduğunu

belirtti. Yrd. Doç. Dr. Günel seminerde ayrıca etiğin tanımına, nitel araştırmadaki yeri ve önemine, etik bir bilimsel araştırma yapmak için uyulması gerekenlere değindi.

Düzenlenen seminerlerin sonucunda ise "Nitel Veri Analizi" konusu ele alındı. Anadolu Üniversitesi Eğitim Fakültesi Bilgisayar ve Öğretim Teknolojileri Eğitimi Bölümü Öğretim Üyesi Doç. Dr. Işıl Kabakçı Yurdakul tarafından verildi. Doç. Dr. Yurdakul seminerle ilgili

olarak, "Bugünkü sunumda bir formül ya da reçete veremeyeceğiz ancak onları nelerin beklediği ve hangi adımları takip etmeleri gerektiği konusunda bilgilendirme yapacağız." dedi.

Akademik Gelişim Birimi Müdürü Prof. Dr. Atilla Cavkaytar, birimin faaliyetleri arasında seminer ve çalıştaylar olduğunu belirterek, birimin çalışmaları hakkında değerlendirmelerde bulundu. Prof. Dr. Cavkaytar, "Akademik Gelişim Biriminin amaçları arasında üniversitemiz öğretim görevlilerinin akademik ve mesleki gelişimlerine katkıda bulunmak var. Bu amaçla seminer ve çalıştaylar düzenlemekteyiz." şeklinde konuştu.

Haber: Göze ÇİÇEK- Onur DEMİR

Öğretim Üyelerine "Ulusal Peyzaj Mimarlığı Ödülü"

Türk Mühendis ve Mimar Odaları Birliği (TMMOB) Peyzaj Mimarları Odası tarafından düzenlenen "Ulusal Peyzaj Mimarlığı Ödül Töreni" Ankara TMMOB Peyzaj Mimarları Odasında gerçekleştirildi. Ulusal Peyzaj Mimarlığı Günü kapsamında her yıl yapılan "Ulusal Peyzaj Mimarlığı Ödülü" için belirlenmiş olan "Yerleşim Alanları-İş ve Ticaret Merkezleri" temasının ödülleri arasında Anadolu Üniversitesi, Bursa Osmangazi Belediyesi ve Ankara Üniversitesi ile imzalanan iş birliği protokolü uyarınca Anadolu Üniversitesi Yer ve Uzak Bilimleri Enstitüsü koordinasyonunda projelendirilen "Tarihi İnkaya

Kentsel Sit Alanı Köy İçi Yerleşim Alanı ve Ticaret Merkezi Peyzaj Tasarım Projesi" aldı.

Yarışmada; Anadolu Üniversitesi Yer ve Uzak Bilimleri Enstitüsünden Enstitü Müdürü Prof. Dr. Alper Çabuk ve Yrd. Doç. Dr. Saye Nihan Çabuk ile Ankara Üniversitesi'nden Prof. Dr. Halim Perçin, Prof. Dr. Şükran Şahin, Yrd. Doç. Dr. Ekrem Kurum ve Elif Namal'ın "Tarihi İnkaya Kentsel Sit Alanı Köy İçi Yerleşim Alanı ve Ticaret Merkezi Peyzaj Tasarım Projesi", Uygulanmış Proje Kategorisinde verilen iki ödülün birini aldı.

Haber: Göze ÇİÇEK

KAMPÜSÜMÜZÜN MERKEZİNDE TARİHÎ BİR YAPI "ÇAĞDAŞ SANATLAR MÜZESİ"

Kampüsümüzün tam merkezinde görece küçük ama sıcacık tarihî yapıyı bilmeyen yoktur. Üniversitemiz öğrencilerinin hemen hepsinin bildiği, Üniversiteye ziyaret için gelmiş insanlarsa ilk uğrak yeri olan bir yer: Çağdaş Sanatlar Müzesi.

Irmak DAĞ

Bugün Çağdaş Sanatlar Müzesi olarak bildiğimiz bina oldukça köklü bir tarihe sahip. Üniversitenin siyah-beyaz fotoğraflarına bakıldığında yıkıntılar arasında yer alan, eskimeye yüz tutmuş Askeri Kışla ve Talimgâh Binası'nın restore edilerek günümüze kazandırılmasının bir ürünü.

Çağdaş Sanatlar Müzesi, 9 Aralık 1988'de Anadolu Üniversitesinin isteği üzerine T.C. Kültür Bakanlığı Konya Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Kurulunun 358 sayılı Yazısı ile de tescillenmesinin ardından 30 ay süren restore

çalışmaları ile bir müzeye dönüşüyor. Birinci Ulusal Mimarlık Dönemi örneklerinden olan müze binası üç sergi salonu, belgelikleri ve yönetim bölümünden oluşuyor. Benzer müzelere oranla küçük olmasına karşın tarihî atmosferi ve mimarisıyla insanı etkileyen bir mekân Çağdaş Sanatlar Müzesi.

Son 2 yıldır Çağdaş Sanatlar Müzesi Müdürlüğünü yapmakta olan Güzel Sanatlar Fakültesi Öğretim Üyesi Doç. Kemal Uludağ, müzenin kuruluş öyküsünü şu şekilde anlatıyor:

Anadolu Üniversitesi Çağdaş Sanatlar Müzesinin uzun soluklu oluşum sürecine baktığımızda sanatçı ve eserinden, galeri, ko-

leksiyon ve müzeye dönüşüm olgusunun gelişerek, yetkinleşerek ve kendini aşarak gerçekleştiğini görebiliyoruz. Anadolu Üniversitesi Çağdaş Sanatlar Müzesinin, açılacak üniversite müzelerine örnek oluşturulabileceği düşüncesiyle bu oluşumu yirmi yıl öncesinden dile getirmek yararlı olacak.

Üç büyük kentimiz dışında Anadolu'daki ilk Güzel Sanatlar Fakültesi, 1985 yılında iki bölümü, 70 öğrencisi ile eğitim-öğretime başladığında, yeni kurulmanın zorluklarını yaşarken bir sanat galerisini kent merkezinde açmanın sorumluluğunu da üstlendi. Galeride önemli sergiler, o yılların zor koşullarında aksatılmadan gerçekleş-

tirildi. Güzel Sanatlar Fakültesinin, böyle bir ortamda 1987 yılında Üniversite bünyesindeki ilk sanat galerisini faaliyete geçirme amacı; Türk sanatına önemli katkılarda bulunmuş sanatçılarımızın eserlerini kent merkezinde sergilemek, söyleşilerle onların sanat görüşlerini paylaşmak, ayda bir kez de olsa bir sanat etkinliği gerçekleştirmekti. Sanatçılara destek olmak adına, yapıtlarının taşınması, Üniversitede ağırlanması, afiş, davetiye ve kokteyl masrafları üstlenilirken sergilenen bir yapıtın Üniversitemize bağışlanması tek koşuldu. Palet Sanat Galerisi bu misyonunu aralıksız on bir yıl sürdürerek seksene yakın sanatçıyı kent halkıyla buluş-

turdu. Sergileme süreci, galerinin 1998'de kapanmasından sonra da Yunussemre yerleşkesindeki sergi salonlarında devam etti. Yaklaşık 18 yılda oluşan Üniversite koleksiyonu, sanatçılarımızın bağışları, satın almalar ve Bilge Karasu'nun Üniversitemize bağışladığı özel koleksiyonu ile zenginleşti. Bu sanatsal birikim, zaman zaman Eskişehir ile birkaç kentimizde sergilenmesinin dışında fakülte belgeliginde saklandı. Anadolu Üniversitesinin yapısında ve geleneğinde var olan sanata ve sanatçıya verilen değerle oluşan bu birikimi dört duvar arasından çıkarma ve paylaşma isteği Çağdaş Sanatlar Müzesinin açılmasını beraberinde getirdi.

Ernst August Quensen'dan Muhteşem Bağış

2001 yılında açılan müzede o zamandan bugüne kadar koleksiyondaki yapıtlar bölüm bölüm sergileniyor. Bunun yanı sıra müze; T.C. Merkez Bankası, Türkiye İş Bankası, Quensen koleksiyonları ile Sadi Çalık Heykel, Abidin Dino ve Adnan Varınca resim sergilerine de ev sahipliği yapmış. Doç. Kemal Uludağ, bu sergilemeler içerisinde Quensen koleksiyonunun ise ayrı bir yeri ve önemi var.

Almanya'nın Hannover kenti yakınlarındaki Lamspringe kasabasında 1970'lerin sonlarından bu yana sanatsal baskı alanında yeni ve deneysel yöntemlerle çalışmalar yapan Quensen Uluslararası Baskı

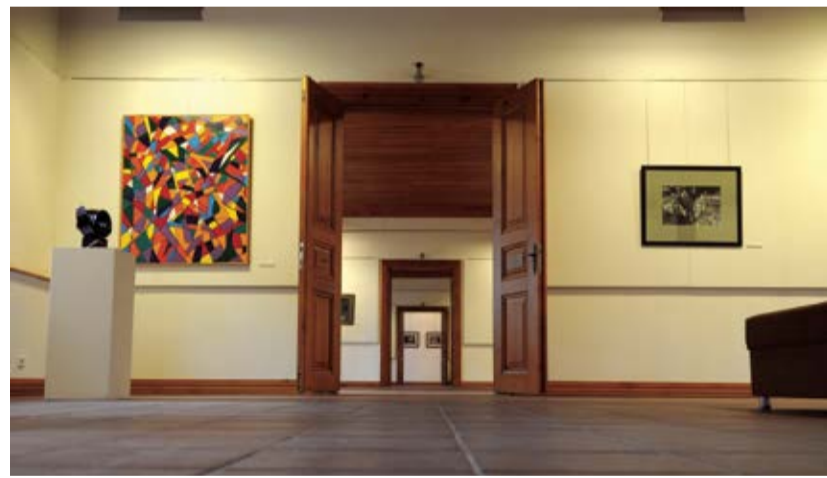
Atölyesinin koleksiyonundan bir kesit, Amerika'nın 11 ayrı yerinde, İspanya ve Almanya'dan sonra 2005 yılında bu müzede sergilenmek üzere Türkiye'ye getiriliyor. Koleksiyon sahibi Ernst August Quensen, açılış konuşmasının sonunda, serginin tümünü müzeye bağışladığını açıklıyor. Bu bağış, müze için önemli bir kazanım olmuş. Çünkü bu bağışla 1950 sonrası sanat akımlarını benimseyen aralarında Magdalena Abakanowicz, Jörg Immendorff, George Baselist, Allen Jones, Valerio Adami gibi dünyaca ünlü 29 sanatçının büyük boyutta 34 adet baskı resmi artık Anadolu Üniversitesi Çağdaş Sanatlar Müzesinin envanteri hâline gelmiş.

Müze Koleksiyonu Günden Güne Büyüyor

Gün geçtikçe zenginleşen ve farklı eğilimleri benimsemiş sanatçıların eserlerini barındıran koleksiyondan seçilen eserler müze salonları dışında 2004 yılında İzmir Türk Amerikan Derneğinde, 2005 ARTİST-15. TÜYAP Sanat Fuarı'nda, 2006'da Ankara ART-FORUM Sanat Fuarı'nda, Ege Üniversitesi İzmir Atatürk Kültür Merkezi ile Eskişehir Devlet Güzel Sanatlar Galerisi'nde sergilenerek büyük ilgi ve beğeni toplamış.

Anadolu Üniversitesi Çağdaş Sanatlar Müzesinde kurumsal kimlik ve birikim oluşturma çabaları açısından geç kalmış bir eksikliği giderme amacıyla 2013 yılında Üniversitemizin kuruluşundan bu güne kadar akademisyen - sanatçı olarak görev yapmış, aktif sanatsal üretimde bulunan Üniversitemiz öğretim elemanlarının toplam 62 eseri satın alma ve bağış yoluyla müze koleksiyonuna kazandırılmış ve şu anda sergileniyor.

Müze Müdürü Doç. Kemal Uludağ, Çağdaş Türk Sanatının duayenlerinden orta kuşağa, 40 yaş kuşağından genç kuşağa, figüratiften soyuta, soyuttan kavramsala uzanan çizgide 186 Türk, 51 yabancı toplam 237 sanatçının 614 eserinden oluşan koleksiyonun, yedi katalog, sekiz duvar takvimi, 2 ajanda, broşürler, kartpostallar ve afişlerle belgelendirilmiş durumda olduğunu ve İnternet ortamında sanal müze ile de tanıtımının yapıldığını ifade ediyor. Aynı zamanda müzenin, üç büyük kentimiz dışındaki en önemli kurumsal çağdaş sanat koleksiyonlarından birisini bünyesinde barındırması ve Türk plastik sanatlarına yaptığı önemli katkı gerekçesiyle Eskişehir Sanat Derneği 2005 Müze Ödülü, ART-İST-2005 15. İstanbul Sanat Fuarı kapsamında "Koleksiyoner Kurum Onur Ödülü" ile 2006 Art-Forum Ankara Sanat Fuarı'nda "Kurumsal Onur Ödülü"ne değer bulunduğunu da ekliyor.

Müzenin Ziyaret Edilebileceği Zaman Dilimi

Müze hafta içi her gün sabah 08.30 - 17.30 saatleri arasında öğlen arası da dâhil olmak üzere ziyaretçilere açık. Koleksiyon sergileri yılda bir kez olmak üzere değiştiriliyor. Bunun yanı sıra müzede Güzel Sanatlar Fakültesi öğrencilerinin mezuniyet projesi sergilerini de her yıl haziran ayında görmek mümkün.

BİR LOJMANIN TEK KATINDA BAŞLAYAN SERÜVEN ARTIK TÜRKİYE'NİN ÖNCÜSÜ

Ece Nur ÖZAY

Sanatın usta ellerle buluştuğu yer: Engelliler Entegre Yüksekokulu

Kurulduğu 1979 yılında yalnızca bir lojman katından ibaret olan İşitme Engelliler Eğitim, Araştırma ve Uygulama Merkezi (İÇEM), Üniversitemizin İngiliz Kültür Ataşeliğiyle birlikte gerçekleştirdiği proje sonunda, Manchester Üniversitesinden Odyoloji Kliniği uzmanlarının Üniversitemize gelmesiyle serüvenine başlar. İlk zamanlarda yılda 10 -15 işitme engelli çocuğa eğitim verir. Zamanla kaliteli eğitimcileri ve gelişen teknolojiyle birlikte daha çok engelli öğrenciye ulaşan İÇEM, Üniversitemizdeki ve Türkiye'deki işitme engelli eğitiminin mihenk taşı hâline gelir.

Grafik Sanatları, Seramik Sanatları, Bilgisayar Operatörlüğü ve Yapı Ressamlığı gibi yetenek gerektiren bölümlerin yer aldığı Engelliler Entegre Yüksekokulunun kuruluşu ise 1993'e dayanıyor. 1990 yılında başlanan ve Birleşmiş Milletlerin de desteklediği projeye birlikte Üniversitemize kazandırılan okul, yalnızca işitme engelli öğrencileri kabul ediyor.

Öğretim görevlileri ve çalışanların bir kısmının da işitme engelli olduğu okul içeri girdiğiniz ilk anda sizi güler yüzle karşılayan öğrencilerin, yetenekli elleriyle yaptığı eserlerin süslediği duvarlarla göreni mest ediyor. Kütüphanesi, üstün teknolojiyle donatılmış bilgisayar laboratuvarları ve seramik atölyeleriyle modern bir okul görüntüsü çiziyor. Engelliler Entegre Yüksekokulu Müdürü Doç. Dr. Mehmet Cem Girgin ise Üniversitedeki engelli yaşamıyla ilgili "Ufak bir kıvılcımla başlayan çalışmamız, şimdilerde çoğu engelli arkadaşımızın meslek sahibi olmasıyla büyük bir ateş yaktı. Üniversitemiz, engelli yaşamı bakımından Türkiye'de önemli bir yer tutuyor. Tabii ki eksiklerimiz yok değil. Bu eksiklikler de binaların, engelliler alanında çalışmaların başlamasından önce yapılmasından kaynaklanıyor. Umarım, en yakın zamanda herkes için uygun bina tasarımları yapılır." diyor.

"Herkes İçin Tasarım"

Yüksekokulun faaliyetlerine değinen Girgin, 2011 yılında Yük-

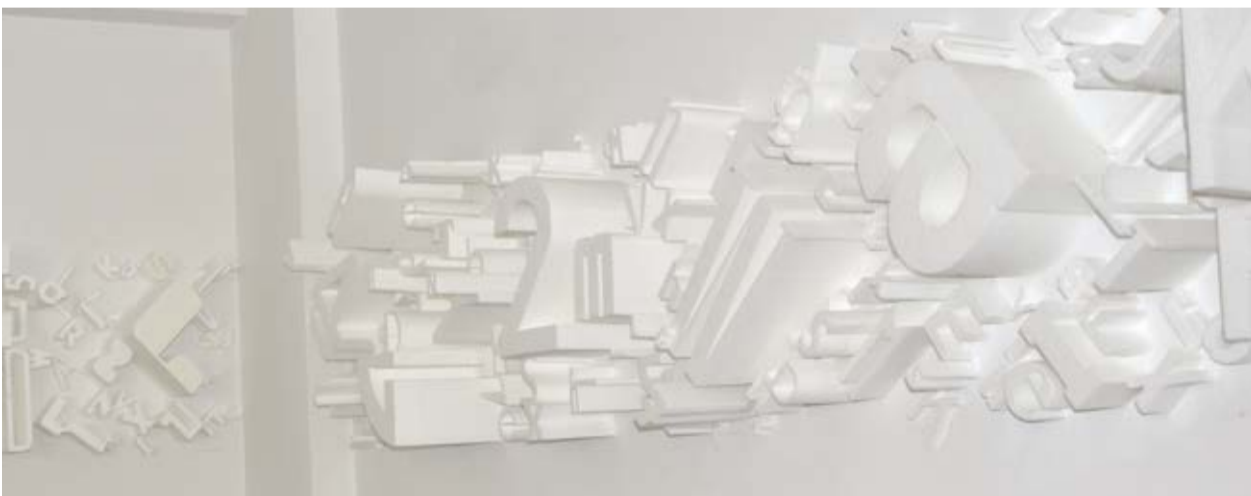
seköğretim Kuruluyla birlikte düzenlenen "Herkes İçin Tasarım Çalıştayı"nın Birleşmiş Milletler Özürlüler Hakları kapsamında düzenlendiğini söylüyor. Doç. Dr. Mehmet Cem Girgin çalıştayı şöyle anlatıyor: Engellilerin her yere ulaşabilme, eğitim malzemelerinin onlara özel yapılması ve eğitim alanlarının kullanabilecekleri şekilde tasarlanmasının hedeflendiği çalıştaya; Türkiye'deki farklı üniversitelerin mimarlık ve tasarım fakültelerinden öğretim elemanları katıldı. "Herkes İçin Tasarım", Mimarlık ve Tasarım Fakültesinde okuyan öğrencilere ne şekilde eğitiminin verilebileceği üzerine yapıldı. Oldukça verimli geçen çalışmada, 32 farklı üniversiteden gelen öğretim üyelerinin dışında, yurt dışından 3 uzmanın katılımıyla gerçekleştirildi.

KeKeÇa Topluluğu

Beden perküsyonu olarak da bilinen beden müziği, kompozisyon ve koreografinin büyüğü bir karışımı olarak da bilinen "KeKeÇa" (Kendi Kendine Çal) grubu eğitimcileri Tuğay Başar ve Timuçin Gürer, 2006 yılından beri Engelliler Entegre Yüksekokulunda sık sık eğitime geliyor.

İşitme engellilerle birlikte diğer fakültelerden gelen öğrencilerin de katılımıyla oluşturulan Engelliler Entegre Yüksekokulu KeKeÇa Topluluğunu, Doç. Dr. Mehmet Cem Girgin şu sözleri anlatıyor:

KeKeÇa, durağan bir topluluk değil. Mezun olan öğrenciler, şimdiki KeKeÇa Topluluğundan çalışmaları izlemeye geliyorlar; onlara yardımcı oluyorlar. Zorunlu bir ders olarak açtığımız drama dersi kapsamında çok değerli hocalarımız Tuğay Başar ve Timuçin Gürer'in verdiği eğitimler sayesinde, öğrencilerimiz hem sosyalleşiyor hem de yurt dışına gitme şansı yakalıyor. Bu kapsamda öğrencilerimiz Avrupa'ya gitme şansı yakaladı. Gösterilerini sergilemek üzere Macaristan'ın Pecs kentindeki Uluslararası Engelliler Festivali'ne katıldılar. Bu bizim için gerçekten gurur vericiydi.

ESKİŞEHİR ALZHEIMER DERNEĞİ TÜRKİYE'DE ALANINDA BİR İLK

Türkiye'de Alzheimer ile ilgili pek çok çalışmaya imza atmış ve özellikle halkın bu konuda bilinçlenmesini sağlamış Türkiye Alzheimer Derneği, Türkiye'nin pek çok ilinde farklı şubeleriyle çalışmalarını sürdürmeye devam ediyor. Derneğe bağlı bakımevleri, hastaların daha rahat koşullarda bakılması adına çalış-

malar gerçekleştiriyor. Eskişehir Alzheimer Derneği Gündüz ve Yatılı Bakımevi de bu kurumlardan biri olarak çalışmalarıyla dikkat çekiyor. Eskişehir'de 12 yıl önce kurulmuş olan bu kurum alanında Türkiye'de bir ilk olma özelliği taşıyor.

Gökhan AKKURT

Her Demans (Bunama), Alzheimer Değildir

Alzheimer, Türkiye ve dünya-daki artış oranlarına bakıldığında çağımızı tehdit eden en büyük sağlık sorunlarından biri olarak dikkat çekiyor. Türkiye Alzheimer Derneğinin desteğiyle İstanbul Üniversitesi Tıp Fakültesi Nöroloji Bilim Dalı olarak yürütülen çalışmada bugün dünya genelinde 20-25 milyon civarında Alzheimer hastası olduğu düşünülürken bu orana göre Türkiye'de ise 400 bin civarında Alzheimer hastası olduğu tahmin ediliyor.

Alzheimer hastalığı, Türkiye ve dünya açısından önümüzdeki yıllar içerisinde en büyük tehdit oluşturulan hastalık grubu arasında yer alıyor. Alzheimer hastalığının özellikle son yıllarda artış göstermesi dünya genelinde artan yaşlı nüfus oranına bağlanıyor. Türkiye açısından da önem teşkil eden Alzheimer hastalığı ile ilgili olarak Türkiye Alzheimer Derneği, Alzheimer Vakfı ve Türk Nöroloji Derneği gibi kuruluşlar araştırmalarını ve çalışmalarını sürdürüyor.

Türkiye Alzheimer Derneğinin desteğiyle yürütülen çalışmadan elde edilen sonuçlara göre, 70 yaş üzerindeki kişilerin Alzheimer'a yakalanma sıklığı %10 olarak belirtiliyor. Amerika Birleşik Devletleri üzerinde yapılan araştırmalara göre 65 yaş üstü her 8 kişiden biri, 80 yaş üstü her 2 kişiden birinin ise Alzheimer hastası olduğu sonucu ortaya çıkıyor. Dünya genelinde ise sağlık sorunlarına ayrılan bütçeler incelendiğinde Alzheimer hastalığı bu alanda kalp hastalıkları ve kanserin ardından 3'üncü sırada yer alıyor. Senelik bu alana yapılan toplam harcamaları ise 172 milyar doları buluyor.

Alzheimer'ın Ortaya Çıkışı

Alzheimer, 1990'lı yılların başında bir Alman Nöropsikoloğu olan Alois Alzheimer'ın kendisine, davranış değişikliği ve bellek bozukluğuyla getirilen bir hastanın takipleri sırasında hastanın vefatıyla beraber yaptığı otopside beyinle ilgili anormal maddelerin böyle bir hastalığa yol açtığını bulmasıyla ortaya çıkıyor. Günümüzde de hastalığın tanısında Alzheimer'ın bulguları kullanılıyor.

Dünyada son yıllarda bu kadar artış gösteren ancak birçok kişi tarafından hâlâ nedenleri ve görüldüğü kişiler konusunda yanlış bir bilince sahip olunan Alzheimer, halk arasında "bunama" olarak bilinen "demans" ile sıkça karıştırılıyor. Uzmanlar da çalışmalarında ve araştırmalarında en çok bu noktaya vurgu yapıyorlar. Alzheimer em temel anlamıyla bazı beyin hücrelerinin ölümüyle karakterize, kesin nedenleri bilinmeyen bir hastalık olarak tanımlanıyor. Alzheimer ile sıkça karıştırılan demans ise beyin hücrelerinin tahribatı ve kaybı sonucu beyin hastalığına yakalanan kişilerde görülen ve rahatsızlığın bütün belirtilerini kapsayan hastalarda ortaya çıkan bir hastalık türü olarak ifade ediliyor. Demans'ın Türkçe'deki karşılığı ise "bunama hastalığı" olarak belirtiliyor. Alzheimer hastalığı bu yüzden bir demans çeşidi olarak belirtiliyor. Alzheimer ile ilgili Türkiye'deki tabloya bakıldığında ise 2050 yılında Alzheimer hastalığıyla karşılaşılan ülkeler arasında Türkiye'nin 4'üncü sırada yer alacağı tahmin ediliyor.

Alzheimer'ın Ortaya Çıkış Nedenleri

Dünyada bu kadar yaygın olarak görülen Alzheimer hastalığının nedenleri kesin olarak bilinmemekle birlikte yapılan araştırmalarda iki farklı tespit ortaya çıkıyor. Alzheimer hastalarının beyinde belirli bölgelerde hücre kaybı ve hücreler arası bağlantıların kopması ve bunun yanında da hastaların beyinde görülen iki tipik patolojik özellik bulunuyor.

Birincisi, normalde hücre çeperinde bulunan ancak Alzheimer hastalığıyla birlikte anormal yapı kazanıp hücreler arasında biriken, "amiloid" denilen madde olarak ortaya çıkıyor. Amiloid, hücreler arasında birikerek "plak"ları oluşturuyor. Bunlara da "amiloid plak" deniliyor. İkincisi ise hücrelerin içinde çöken bir protein olan "tau" olarak görülüyor. Alzheimer hastalığında, tau proteinleri benzer şekilde anormal yapı oluşturup hücreler arasında çökmeye başlıyor. Bu noktada ise hastalık oluşumuna ilişkin olarak ortaya çıkan iki hipotez dikkat çekiyor. Birinci hipoteze göre amiloid birikmesi hastalığın ana sebebi olarak belirtiliyor. İkinci hipoteze göre ise hücre içinde biriken tau proteini hastalığın nedeni arasında yer alıyor. Bu değerlendirmelere göre Alzheimer hastalığının oluşumu için genetik bulgular amiloid proteinini, patolojik bulgular ise tau proteinini işaret ediyor.

Alzheimer'ın Belirtileri ve Evreleri

Alzheimer'ın en temel anlamda üç temel evresi bulunuyor. Bu evreler ise erken evre, orta evre ve geç evre olarak ifade ediliyor. Erken evre döneminde en dikkat çeken özellik olarak hasta yakın-

ları tarafından hastalığın gözden kaçırılması ve yaşlanmanın normal bir parçası olarak algılanması gösteriliyor. Bu dönemde en belirgin özellik olarak ise unutkanlık dikkat çekiyor. Orta evre döneminde hastalık ilerledikçe, belirtiler daha açık bir şekilde ortaya çıkmaya başlıyor ve hastaların günlük aktivitelerini de etkilemeye başlıyor. Hastalığın son evresi olan geç evre döneminde ise hastanın bütün faaliyetlerini yardım almadan yapamadığı görülüyor. Hastaların bu dönemde yakının belleği tamamen kaybolurken geriye doğru bellek bozukluğunun ise giderek genişlemeye ve uzak geçmişini de kapsamaya başladığı dikkat çekiyor. Son dönemdeki hastaların ise bakıma tam muhtaç, konuşamayan, anlamayan, genelde sakin, bırakıldığı yerde oturan, yürümesi yavaşlamış veya yardımsız yürüyemeyen ve bağımlı olarak yaşamını sürdürdüğü gözleniyor.

Alzheimer'ın Tedavisi

Alzheimer hastalığının günümüzde henüz hastalığın seyrini durduran, hastayı iyileştiren ve eski sağlıklı hâline döndürebilen bir tedavi yöntemi bulunmuyor. Günümüzde tedavi sürecinde sadece hastaların günlük yaşam kalitesini düşüren unutkanlık ve ilişki beceri kayıplarını geciktirmeyi hedefleyen bir tedavi yaklaşımı izleniyor. Tedavi sürecinde ise hastaların beyinlerinde ilerleyici hücre ölümü sonucu eksilen asetilkolin miktarını artırmaya yönelik ilaç tedavisi uygulanıyor.

Eskişehir Alzheimer Derneği ve Anadolu Üniversitesi İş Birliği

Dernek Anadolu Üniversitesiyle de iş birliği içinde halkın bilinçlenmesi adına pek çok konferansa, film gösterilerine imza atarak halkla buluşmaya devam ediyor. Eskişehir Alzheimer Derneği Gündüz ve Yatılı Bakımevi ise yatılı olarak kalan hastalarına yönelik olarak kendilerini iyi hissetmeleri adına günaydın toplantıları düzenliyor. Ayrıca gün içerisinde hoşça vakit geçirebilmeleri için müzik, resim gibi sanatsal faaliyetler düzenleniyor. Bunların dışında bakımevi tarafından hastalara muayene ve kişisel bakım olanakları sağlanıyor.

"Onlar Bizim Geleceğimiz"

Eskişehir Alzheimer Derneği Başkanı ve Eskişehir Osmangazi Üniversitesi Tıp Fakültesi Nöroloji Anabilim Dalı Öğretim Üyesi Prof. Dr. Demet Özbabalık Alzheimer ile ilgili şu bilgileri aktarıyor: "Ben özellikle gençlerin ve entelektüellerin bu konuya olan duyarlılıklarını önemsiyorum. Her zaman şöyle bakmak gerekiyor. Biz ve onlar değiliz. Aslında onlar bizim çoğunlukla geleceğimiz. 65 yaşın üzerinde yani toplumun %5'inde Alzheimer sıklıkla görülen bir hastalık olarak dikkat çekiyor. Ancak her 5 yılda bir ise bu rakam ikiye katlanarak artıyor. Araştırmalara baktığımızda 80 yaşın üzerindeki kişilerin %50'sinde ise Alzheimer'ın görüldüğü sonucu ortaya çıkıyor. Aslında bu da demek oluyor ki her 4 kişiden 2'si bu hastalığa yakalanacak. Dolayısıyla biz bunu kendi geleceğimiz olarak görürsek gerçekten empati gücümüz biraz daha kuvvetlenebilir. Ama onlar diye gördüğümüzde ise bu işi sadece iş olsun diye yapmaya başlarız. Bu da çok yanlış bir şey olur. İşin içine duygu katarak bakmak hasta ve hasta yakınları için çok daha yararlı faaliyetler getiriyor."

Eskişehir'in bu konuyu çok önemsedini belirten Prof. Dr. Özbabalık, Alzheimer alanında özellikle Anadolu Üniversitesinin bu alana yönelik faaliyetlerde bulunduğunu ve bu konuyla yakından ilgilendiğini ifade ediyor. Özbabalık son olarak, Alzheimer Derneği olarak Anadolu Üniversitesi ile birlikte pek çok organizasyona imza attıklarını söylüyor.

ATIK KÂĞITLAR, USTA ELLERDE HAYAT BULUYOR

2009 yılında çalışmalarına başlayan Sukurusu Uygulama Merkezi, atık kâğıtlarla ilgili çalışmaları ve çocuklara çevre bilincini kazandıran projeleriyle önemli başarılarla imza atıyor.

Çiler ÖZCEYLAN

Geri dönüşüm, yeniden değerlendirme olanağı olan atıkların, fiziksel veya kimyasal işlemlerden geçirilip ikinçil ham maddeye dönüştürülerek tekrar üretilmesi anlamına geliyor. Geri dönüşüm sayesinde, kullanım dışı kalan geri dönüştürülebilir atık malzemeler, çeşitli yöntemlerle ham madde olarak yeniden imal ediliyor.

İkinci Dünya Savaşı sonrası kaynak sıkıntısı nedeniyle başlayan geri dönüşüm hareketi, sunduğu birçok avantajla dünyadaki önemini giderek arttırıyor. Atık maddelerin geri kazanılarak tekrar kullanılması, hem çevre kirliliğini önüyor hem de ekonomiye büyük katkı sağlıyor.

Çevre ve Şehircilik Bakanlığının 2013 yılına ait verilerine göre, geri dönüşümün ekonomiye katkısı 1.3 milyar lira olarak belirtiliyor. Buna göre, ömrünü tamamlamış 117 bin plastikten 37,5 milyon lira, 64 bin ton atık akümülatörden 87,5 milyon lira, 18 bin 750 ton atık motor yağından 23 milyon lira, 10 bin 648 tane ömrünü tamamlamış hurda araçtan 59 milyon lira, 1 milyon 900 bin ton kâğıt, plastik, cam ve metal ambalaj atığından ise ekonomiye 1,1 milyar lira katma değer sağlanıyor.

Gerİ Dönüşüm Sektörü Doğayla El Ele

Atık malzemelerin geri dönüşüm endüstrisinde kullanılması, öncelikle ham madde ihtiyacını azaltıyor. Bu sayede doğal kaynaklar korunuyor ve enerji tasarrufu

yapılıyor. Böylece nüfus artışıyla paralel olarak artan tüketimin, doğal dengeyi bozması ve çevreye zarar vermesi engellenmiş oluyor. Geri dönüşebilen maddeler arasında; cam, kâğıt, alüminyum, plastik, piller, motor yağı, akümülatör, beton, organik atıklar ve elektronik atıklar bulunuyor.

Kâğıt atıklar, her türlü kâğıt, karton ve mukavvayı kapsıyor. Tek kullanımlık olarak tasarlanmış her türlü emici kâğıt ve temizlik kâğıtları, sağlık nedenleri ile geri dönüştürülemediğinden ticari anlamda atık olarak değerlendirilemiyor. Çöplerin %40'ını oluşturan kullanılabilir atık kâğıtların geri dönüşümü, hava kirliliğini %74 ile %94, su kirliliğini %35, su kullanımını ise %45 oranında azaltıyor. Bir ton atık kâğıt geri dönüştürüldüğünde 8 ağacın kesilmesi önlenbiliyor.

Kâğıt geri dönüşüm sektörünün her geçen gün geliştiği Türkiye'de, bu alanda faaliyet gösteren pek çok kuruluş bulunuyor. Eskişehir de farkındalık yaratan projeleriyle öne çıkan kentlerden biri olarak göz dolduruyor. Tepebaşı Belediyesi Sukurusu Kâğıt Yapım ve Uygulama Merkezi, kâğıt geri dönüşümü konusunda önemli çalışmalarla imza atıyor.

Kâğıdın Yokluğu

Sukurusu Uygulama Merkezinde kâğıt ürünleri çeşitli işlemlerden geçirilerek makine kullanılmadan tamamen elde geri dönüştürülüyor. Birimde, atık kâğıtları toplayıp, el yapımı ürünlere dönüştürerek, eski bir zanaat olan kâğıt yapımının kendine özel dokusu ile çeşitli tasarımlar yapılıyor. Bu tasarımlar arasında; tebrik kartları, başarı belgeleri ve kartvizitler önemli yer tutuyor. Narççe-

ği Kadın Kooperatifi ile yapılan iş birliği sonucunda, bu güne kadar 27 bin tebrik kartı üretilmesi ise gelinen noktanın başarısını gösteriyor. Sukurusu Uygulama Merkezi, üretilen kâğıt miktarının yanı sıra gerçekleştirdiği projelerle de atık konusunda duyarlılığı arttırmayı amaçlıyor.

Sukurusu Uygulama Merkezi personeli Duygu Yüce atık kâğıtları geri dönüşümle nasıl kazandıklarını şöyle anlatıyor: "Atık kâğıtları önce topladığımız yerden alıp içerisinde çeşme suyu olan kovaya koyuyoruz. Kâğıtlar bir süre beledikten sonra yumuşak hâle geliyor ve biz onları küçük küçük parçalara ayırarak hamur hâline getiriyoruz. Kâğıtlara renk vermek istersek bu aşamada boya ilave ediyoruz. Daha sonra, su dolu kazanımıza A3 boyutundaki eleğimizi çerçeve yardımı ile daldırıyoruz. İleri geri hareketler yapıyoruz ve kaldırıyoruz. Küçük hamur parçaları eleğimizin

üzerinde birikiyor. Eleği bir bezin üzerine ters çeviriyoruz ve sünger yardımı ile suyunu alıyoruz. Bezin üzerinde kalan kâğıdımız gün içerisinde kuruyor, bezden ayrılıyor ve kullanıma hazır hâle geliyor."

Sukurusu Uygulama Merkezi sadece kâğıt üretimi anlamında değil çocuklarda çevre bilincini arttırmayı amaçlayan etkileşimli projeleriyle de adından söz ettiriyor. Oyunlar ve görsel materyallerle tasarlanmış projeler sayesinde çocuklara hem kâğıdın serüveni anlatılıyor hem de çevreye karşı olan farkındalık düzeyleri arttırılıyor. Gezici eğitim aracında uygulanan proje, bugüne kadar 10 bin çocuğa ulaşıp bulunuyor. Çocuklar, özel olarak hazırlanan maket üzerinde kentleşmeyi, doğanın kirlenmesini, tüketimin artmasının etkilerini adım adım izledikten sonra, eğitim aracının duvarlarında yer alan resimler üzerinde hataları bulma oyunu oynuyor.

TÜRKİYE'NİN EN TEMİZ KENTİ ESKİŞEHİR

Türkiye İstatistik Kurumunun (TÜİK), 2013 yılında ilk defa il düzeyinde yapmış olduğu "Yaşam Memnuniyeti Araştırması" sonuçlarına göre Eskişehir, çöp toplama hizmetlerinden memnuniyetin en yüksek olduğu il oldu. İlk kez 2003 yılında Hanehalkı Bütçe Anketi'nde ek bir modül olarak uygulanan ve 2004 yılından bu yana da düzenli olarak gerçekleştirilmekte olan Yaşam Memnuniyeti Araştırması, 2013 yılında ilk defa il düzeyinde yapıldı.

Türkiye genelinde yapılan

araştırmada, 125 bin 720 haneye gidilerek elde edilen sonuçlarına göre 18 ve üzeri yaş grubunda 196 bin 203 kişi ile görüşüldü. Genel kamu hizmetleri altında yer alan ve il sınırları içerisinde yer alan bütün belediyelerin hizmetlerini kapsayan araştırmalarına göre "çöp ve evrensel atık toplama" hizmetlerinden memnuniyet oranı %73,3'tür. Bu memnuniyet oranının en yüksek olduğu il ise %86,5'lik oranla Eskişehir olduğu sonucunu ortaya koyuyor.

Haber: Gökhan AKKURT

<http://www.bibardak.com/sokak-hayvanlari-icin-muhtesem-icat-pugedon.html>

SOKAK HAYVANLARI ARTIK DAHA MUTLU

Eskişehir Büyükşehir Belediyesi, sokak hayvanlarına yönelik olarak geliştirilen "pugedon" isimli mama ve su veren geri dönüşüm kutuları uygulamasını Eskişehir'e kazandırarak Türkiye'de ve dünyada bir ilke imza attı. Türk bir

hayvan severin Ar-Ge çalışmaları sonucu hayata geçirilen projeye birlikte artık sokak hayvanları sıcak yaz günlerinde susuz ve mamasız kalmayacak. Özellikle,

yaz mevsiminin gelmesiyle birlikte yaşanan bu sıkıntıya bir nebze de olsa yeni uygulamayla birlikte çözüm bulunmuş olacak.

Eskişehir Büyükşehir Belediyesi tarafından pilot bölge olarak belirlenen ETİ Park'ta uygulanmaya başlanan proje, ilerleyen dönemlerde şehrin farklı noktalarına da ulaştırılmaya devam edecek. Tepebaşı Belediyesi tarafından da desteklenen proje, hayvan severlerin takdirini topluyor.

Haber: Gökhan AKKURT

CENNETTEN KOVULMAK

“Bizim özel hayatımız yok. Sinema bizim için bir yaşam biçimi”

Ferit KARAHAAN

Kısa filmleriyle tanınan yönetmen Ferit Karahan 2013 yapımı olan “Cennetten Kovulmak” adlı ilk uzun metrajlı filmi ile 50. Altın Portakal Film Festivali’nde en iyi film ödülünü aldı. Anadolu Üniversitesi’nin düzenlediği 16. Uluslararası Eskişehir Film Festivali’ne bu filmi ile katılan Karahan’la yönetmenlik ve yönettiği filmleri üzerine bir söyleşi gerçekleştirdik.

Şüheyda ÇAVUŞ

Bu sektöre girmeye nasıl karar verdiniz? Neden yönetmen olmayı istediniz?

Hayır, ben elektrik elektronik üzerine lisansımı tamamladım. Üniversite yıllarında kısa filmler çekerek sinemaya başladım. Bir dönem makinistlik yaptım, daha sonra asistanlık yaptım. Üniversite yıllarında kısa filmler yapmaya başladım. Kısa film yaptığınızda festivallere yolluyorsunuz. Festivallere yolladığınızda insanlarla tanışıyorsunuz. Bu şekilde sektöre müdahil oluyorsunuz. Sonra bir film yapım kursuna yazıldım. Yardımcı yönetmenim ben, reklam filmleri çekiyorduk. Son reklamları bana çekirtmeye başladılar. Daha sonra kısa filmler yapmaya başladım. 10 yıl kadar bir zaman diliminden sonra

ilk uzun metrajlı filmimi çektim. Sinemada ilk filmimi 21 yaşındayken seyrettim. Esas olarak her şey sinemayla ilgili. Bununla ilgili bir eğitimim olmayabilir ama bununla ilgili doktora yapan arkadaşlar kadar iyi biliyorum. Mesele sinemada sizin potansiyelinizi her şeyi eritmesi. Sinemada su içme biçiminden, sosyolojiye, felsefeye kadar her şeyi filmimde kullanabiliyorum.

İlk ödülünüzü “Tufandan Önce” adlı filmle aldınız. Nasıl bir duyguydu? Neler hissettiniz? “Cennetten Kovulmak” adlı filmle aldığınız ödülde de aynı heyecanı yaşadınız mı?

Evet, Tufandan Önce ilk ödülümü. Çok heyecanlanmıştım. Çünkü sinemaya 8 yıl kadar bir süre emek vermiştim, sinemada bana emek vermişti. Tufandan Önce benim için çok özel bir film. Yani şuan eksik bulduğum, tasdik etmediğim yönleri olsa da. O

dönem ödül alırken titremiştim diyebilirim yani. En önemlisi de Antalya. Yani en iyi filmi aldığım o ödül. İnanamadım. O kadar karamsardım ki filmle ilgili, festivale ilgili, kendimle ilgili.

Sizce en iyi film ödülünü neden “Cennetten Kovulmak” aldı?

Ben filmin matematiğinin, duruşunun ve üslubunun önemli olduğunu düşünüyorum. Konusu bir nebze etkili ama bir filmin matematiği yoksa, farklı bir bakış açısı yoksa böyle bir ödül vermezler diye düşünüyorum. Farklı dallarda bir ödül alabilirsiniz mesela.

Yaptığınız filmler sizin özel hayatınızı etkiliyor mu? Etkileniyor musunuz?

Bizim özel hayatımız yok. Sinema bizim için bir yaşam biçimi. Bir bütün olarak benim kurduğum şeyler bunlar. Tabiki “Cennetten Kovulmak” adlı filmin ayrı bir yeri olacak benim için. Film piyasasına

bu filmle giriyorum ama aynı filmi 1500 defa seyredince duygulanmıyorsun. Başka açıdan bakıyorsun, eksiklerini görüyorsun. Duygulanma aşaması biraz daha ilk zamanlarda yaşanıyor ama çabuk geçiyor.

Eleştiriler sizi rahatsız ediyor mu?

Hayır, ben filmin şahases olduğunu düşünmüyorum. Hiçbir filmin bir şahases olduğunu düşünmüyorum. Ama eksik filmler yapıyoruz. Filmin eksiklerinin olduğunu tabii ki düşünüyorum ama eleştirilerin benim fikrimi etkileyebileceğini düşünmüyorum.

Yeni bir projeniz var mı?

Evet 1. Dünya Savaşı ile ilgili bir dönem filmi yapacağım. Bağsız bir film olacak. 2016 da anca çekimlere başlarız. Seyircinin karşısına çıkması 2018’i bulur.

Bir filmin oluşum süreci nasıl gerçekleşiyor? Ne gibi zorluklarla

karşılaşıyorsunuz?

2009’da yazdım 2014’te seyrediyorsunuz düşünün işte böyle bir süreç. Ne gibi zorlukları var diyorsunuz bir tek sana kamyon çarpıyor. Onun dışında bütün her şey oluyor. Parasız kalıyorsunuz. İnsanlarla aran bozuluyor. Filme para kalmıyor. İnsanların ihanetleriyle karşılaşıyorsunuz. Hava koşulları uyum sağlayamıyor, zorlanıyorsunuz. Her şeyi yaşıyorsunuz ve büyüyor sun resmen. Film bir büyüme biçimi olarak karşımıza çıkıyor.

Takip ettiğiniz, yaptığı çalışmaları beğendiğiniz yönetmenler var mı?

Tabii ki. Ben bütün filmleri, bütün yönetmenleri takip ediyorum. Beğendiğim yönetmenler demeyim de Romanianın teması çok iyi The Death of Mr. Lazarescu gibi çok iyi filmler çıkarıyor. Pür beğendiğim yönetmenlerden bir tanesi Ken Loach çok beğeniyorum.

BEN SİNEMANIN SANAT TARAFINDA YER ALAN BİRİYİM

Çoğu kez film yapımı sırasında “parayı basan” olarak bilinen yapımcının, aslında ne iş yaptığını merak edenler için Anadolu Üniversitesi 16. Uluslararası Eskişehir Film Festivali programında yer alan Kumun Tadı adlı filmin yapımcısı Yamaç Okur’la yapımcılık üzerine konuştuk. Yapımcının, yatırımcı olmanın yanı sıra filmde ne gibi görevler üstlendiğinin yanıtlarını öğrenmeye çalıştık.

Onur ŞEN

Eskişehir Film Festivali’nin film günlerinden çıkıp böyle büyük çaplı bir etkinliğe dönüşmesi hakkında neler düşünüyorsunuz?

Eskişehir’e ilk gelişim aslında. Genelde Türkiye’de birçok festival var, üniversitede yapılan böyle büyük çaplı bir festival bilmiyorum. 9-10 yıldır da takip ediyorum. Altıyazı Dergisi 2001 yılında başladı. O zamandan beri takip ediyorum.

Festivalin programında bir tutarlılık var. Türkiye’de ve dünyada öne çıkan filmler iyi bir seçkide gösteriliyor. Öte yandan büyük bir avantaj da kampüsün içinde yapılması. Bundan dolayı da hazırda bulunan bir öğrenci kitlesi var, sıkı bir takipçi kitlesi var. Buraya geldiğimizde film gösterimi sonrası soru-yanıt bölümlerinden çok memnun kalıyorum.

Yapımcı kimdir? Yapımcının filme katkısı nedir? Türkiye’deki ve yurt dışındaki yapımcılığın

farkları nelerdir?

Yönetmenin yol arkadaşı diyebiliriz aslında. Yönetmenin kafasındaki dünyayı en iyi şekilde gerçekleştirmeye çalışan kişi olarak da tanımlayabiliriz. Yapımcı, filmin çıkarlarını en üst düzeyde koruyan kişilerden birisidir. Tabii ki Türkiye’de yapımcılık anlayışı yurt dışında yapılandan biraz daha farklı işliyor. Yeşilçam kuşağından geldiğimiz için ‘filme para koyan kişi’ diyoruz ülkemizde yapımcıya. Yurt dışında daha çok yaratıcı

yapımcılık yapıyor. Bir filmi çekmek için elinizde çok para olabilir. Ancak o parayla anlatmak istediğiniz dünyayı filmde anlatamayabilirsiniz. Dolayısıyla önemli olan ödevinize iyi çalışmanız, ödevinizi iyi yapmanızdır. Yapımcılar, çok da zengin insanlar değildir. Hayatımı yapımcılıktan kazanmıyorum. Türkiye’deki yapımcılığın da ileride değişeceğine, gelişeceğine inanıyorum.

Festival filmi ile gişe filmi tanımlamaları söz konusu. Bu ayrım için değerlendirmeniz ne yönde olur?

Festivaller, alternatif bir seyirciyle buluşma alanı yarattı. Sinema kulüpleri, öğrenci kulüplerinin düzenlediği etkinliklerde festival filmleri yer bulabiliyor. Ancak sinema salonlarını ciddi şekilde gişe filmleri domine ediyor. Kumun Tadı gibi festival filmleri çoğu zaman gösterim şansı bulamıyor. Ama ben size sinefil kimliğimle bunu söyleyebilirim ki; ‘Ben sinemanın sanat tarafında yer alan biriyim. Sinema, adı üstünde 7. sanat. Sadece tekinsel kaygılarla çekilmiş filmler benim ilgi alanıma girmiyor. “Recep İvedik”, “Düğün Dernek” gibi filmlerin kalıcılığı yok. Sağlıklı bir sinema endüstrisinin oluşması için ana akım sinemasının ve bağımsız

sinemanın birbirini desteklemesi lazım. Amerika’daki bağımsız sinemanın kuvvetli olmasının sebebi birbirini desteklemelerinden dolayıdır. 6 yıl öncesinin en iyi gişe yapan filmine bakıyorsunuz. Ama şu anda onu konuşan yok. Ancak Nuri Bilge Ceylan’ın bir filmi, filmdeki karakterlerini üzerinden seneler geçmesine rağmen hâlâ konuşabiliyoruz. Dolayısıyla ben sanat tarafını; yani festival filmlerini tercih ediyorum.

Sizin yapımcılığa, sinemaya atılmanız ne şekilde gerçekleşti?

Boğaziçi Üniversitesi Siyaset Bilimi ve Uluslararası İlişkiler Bölümünde okuyordum. Ancak okul zamanında daha çok sinemayla ilgilendim. Sinema kulübümüz vardı; çok büyük bir sinema salonumuz vardı. Dijital devrimin olmadığı zamanlardı. Büyük büyük kasetleri takar, oynatırdık. Okul bitti ancak sinema peşimi bırakmadı. Altıyazı aylık Sinema Dergisi’ni çıkarmaya başladım 2001 yılında. Uzun yıllar Boğaziçi Üniversitesi Mithat Alam Film Merkezi’nde çeşitli görevlerde bulundum. Devamında yapımcı olmaya karar verdim. Gerçi çevremde birçok yaratıcı insan vardı. Ancak bu işi yapmalıyım diyordum ve 2007 yılında film yapmaya başladım.

Yamaç Okur Kimdir?

Balikesir doğumlu Yamaç Okur, 1993 yılı Sırrı Yırcalı Anadolu Lisesi ve 1998 yılı Boğaziçi Üniversitesi Uluslararası İlişkiler ve Siyaset Bilimi bölümü mezunu. 1999-2001 arasında özel sektörde bir süre danışman olarak çalıştıktan sonra 2001 Ekim'inde yayın hayatına başlayan Altyazı Aylık Sinema Dergisi'nin kurucularından oldu. 2003 yılından itibaren Boğaziçi Üniversitesi Mithat Alam Film Merkezi'nin direktörlüğünü yapmaktadır.

2006 yılında uzun metraj sinema filmleri yapmak üzere Nadir Öperli, Enis Köstepen ve Seyfi Te-

oman ile birlikte Bulut Film'i kurdu. 2007 yılında Seyfi Teoman'ın Tatil Kitabı ile ilk uzun metraj sinema filmi yapımını gerçekleştirmiştir; dünya galası Berlin Film Festivali'nde Forum bölümünde yapılan film, İstanbul Film Festivali'nde En İyi Film Ödülü'nü kazanmış ve Avrupa Film Akademisinde En İyi İlk Film Ödülü'ne aday gösterilen dört filminden biri olmuştur. Yapımcılığını yaptığı diğer filmler arasında Bahut Kara (2008, Yön.: Theron Patterson, Bursa İpek Yolu Film Festivali En İyi Film, Toronto Film Festivali), İki Dil Bir Bavul (Ortak Yapımcı, 2009, Yön. Orhan

Eskiköy, Özgür Doğan, Adana Altın Koza Film Festivali Yılmaz Güney Jüri Özel Ödülü, Antalya Altın Portakal En İyi İlk Film Ödülü), Bizim Büyük Çaresizliğimiz (2011, Yön.: Seyfi Teoman, Berlin Film Festivali Yarışma Bölümü, İstanbul Film Festivali Uluslararası Yarışma Jüri Özel Ödülü, Eurimages ve Bakanlık Yapım Destekleri), Yangın Var (Ortak Yapımcı, 2011, Yön.: Murat Saraçoğlu, Eurimages ve Bakanlık Yapım Destekleri), Kumun Tadı (2013, Yön.: Melisa Önel, kurgu aşamasında, Selanik Film Festivali Crossroads Work in Progress Ödülü, Bakanlık Yapım Des-

teği) ve Mavi Dalga (2013, Yön.: Zeynep Dadak & Merve Kayan, kurgu aşamasında, Eurimages ve Bakanlık Yapım Destekleri).

Yeni Sinema Hareketi'nin de kurucularından olan Yamaç Okur, çeşitli üniversitelerde dersler vermekte, Sinema Eseri Yapımcıları Meslek Birliği (SE-YAP)'nin Yönetim Kurulu ve Mithat Alam Eğitim Vakfı Yönetim Kurulu görevlerinin yanı sıra İstanbul Film Festivali Köprüde Buluşmalar Ortak Yapım ve Proje Geliştirme Platformunun da Danışma Kurulu üyeliğini sürdürmektedir.

Yaşamı Okuyan Sergi Açıldı

Anadolu Üniversitesi İletişim Bilimleri Fakültesi (İBF) İletişim Tasarımı ve Yönetimi Bölümü son sınıf öğrencileri Ayşegül Dalı ve Meral Tosun'un proje yürütücülüğünü yaptığı 8 sayılı yerel gazete "Yaşamı Okumak: Cumhuriyet'ten Paylaşımlar" isimli fotoğraf sergisiyle sonuçlandı. Öğrenci Merkezi Fuaye Alanında gerçekleştirilen sergiye Anadolu Üniversitesi Rektör Yardımcısı Prof. Dr. Adnan Özcan, İBF Dekanı Prof. Dr. Nezih Orhon, İBF Dekan Yardımcısı Doç. Dr. Yavuz Tuna, Proje Danışmanı Prof. Dr. Sezen Ünlü ve çok sayıda İBF öğretim elemanı ile davetli katıldı.

Eskişehir'in Tepebaşı İlçesine bağlı Cumhuriyet Köyüne ait olan bu yerel gazetede, köyde yaşayan ve lisede öğrenim gören Ummuhan

Karaoğlu, Hesna Yeşilçay ve Safiye Gümüştas da görev aldılar ve gazetenin muhabirliğini yaptılar. Gazeteler basılmaya başlamadan önce Ayşegül Dalı ve Meral Tosun tarafından proje kapsamında gazeteciliğe ve fotoğrafa dair eğitim alan Ummuhan Karaoğlu, Hesna Yeşilçay ve Safiye Gümüştas, 8 hafta boyunca gazetelerine haber bulup bu haberleri yazdı.

Açılış konuşmasını yapan Proje yürütücülerinden Meral Tosun, "Bugün burada olmaktan ve yaptığımız işi göstermekten de çok mutlu-

uz. Amacımız insanlara okumayı sevdirmek ve bir alışkanlık kazandırmak. Bunu yaparken 8 sayılı bir gazetede okuma alışkanlığı kazanacaklar diye bir şey yok ama biz bu projeye birçok çocuğun

hayatına dokunma imkânı buluyoruz. Birçok anne baba çocuğunu yetiştirirken hayata farklı noktalardan bakabiliyor. Biz bunu iki köyde ayrı ayrı gördük. İlki benim köyümdü ikincisi Cumhuriyet

Köyü oldu. Çalışmalarımıza bu sefer köydeki öğrencileri Hesna, Safiye ve Ummuhan'ı da dâhil ettik." dedi.

Haber: Barış Can KERMAN

Rrezeart Galica'dan "Fotoğraf ve Grafik" Sergisi

Anadolu Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi tarafından düzenlenen "Fotoğraf ve Grafik" sergisi, Güzel Sanatlar Fakültesi Galerisi F'de açıldı. Sergiye; Eskişehir Vali Yardımcısı Dr. Ömer Faruk Günay, Kosova Priştine Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi öğretim üyesi Yrd. Doç. Rrezeart Galica, İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi Dekanı Prof. Dr. Recai Dönmez, Mimarlık ve Tasarım Fakültesi Dekanı Prof. Dr. Sevin Aksoyulu, Güzel Sanatlar Fakültesi Dekanı Prof. Emel Şölenay ve çok sayıda sanatsever katıldı.

Güzel Sanatlar Fakültesi Dekanı Prof. Emel Şölenay'ın, Priştine Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi öğretim

takdim etmesinin ardından sergi, sanatseverlerin beğenisine sunuldu.

Yrd. Doç. Rrezeart Galica'nın eserlerinin sergilendiği "Fotoğraf ve Grafik" sergisi ile ilgili açıklamalarda bulunan Anadolu Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi Dekan Yardımcısı Yrd. Doç. Sadettin Aygün, "Rezeart Galica, bizim fakültemizde sergi açmak için başvuruda bulundu. Biz de bu teklifi kabul ettik ve Kosova'dan gelen konuğumuzu ağırlamaktan çok memnunuz." dedi.

Haber: Burak ACAR

üyesi Yrd. Doç. Rrezeart Galica'ya teşekkür belgesi

"Anılarda Kalanlar" Konseri AKM'deydi

Anadolu Üniversitesi Türk Müziği Orkestrası tarafından düzenlenen "Anılarda Kalanlar" konseri Atatürk Kültür ve Sanat Merkezi'nde (AKM) gerçekleşti. İlginin yoğun olduğu konserde gelmiş geçmiş büyük ustaların eserleri orkestra tarafından seslendirildi.

Şefliğini Öğr. Gör. Erdal

Uludağ'ın üstlendiği konserde; Melih Kibar, Mehsumi Şerif, Neşet Ertaş, Ahmet Kaya, Kıvrıkcık Ali, Adnan Şenses, Kazım Koyuncu, Müslüm Gürses, Zeki Müren, Fikret Kızılok gibi Türk müziğine damgasını vuran sanatçıların eserleri dinleyicisiyle buluştu.

Haber: Bilge SÖNMEZ

Öğrencileri Zöhrap Adıgüzelzade'yi Andı

Anadolu Üniversitesi Devlet Konservatuarı tarafından, 24 Mayıs 2012 tarihinde yaşamını yitiren piyanist ve Anadolu Üniversitesi öğretim üyesi, Azerbaycan Devlet Sanatçısı, Prof. Zöhrap Adıgüzelzade'nin ölümünün 2'nci yılında da bir anma gecesi düzenlendi. Atatürk Kültür ve Sanat Merkezi Opera ve Bale Salonu'nda gerçekleşen anma

gecesinde Adıgüzelzade'nin öğrencileri eğitimcileri için piyano ve gitar çaldılar.

Piyano Ana Sanat Dalı Başkanı Doç. Serla Balkarlı, konuşmasının başında emeği geçen herkese teşekkür etti ve ardından şunları söyledi: "Zöhrap Hocamızı 24 Mayıs 2012 tarihinde fiziken kaybettik fakat kendisi her zaman bizimle. Hocamızın üzerimizde çok büyük emeği var ve hâlen bu emeği

devam ediyor. Bize hem müzikal ve eğitim hem de manevi anlamda çok destek olan hocamızı saygıyla ve rahmetle anıyorum."

Balkarlı konuşmasının ardından, Prof. Dr. Engin Ataç'ı konuşmasını yapmak üzere kürsüye davet etti. Ataç, Zöhrap Adıgüzelzade'nin örnek bir insan olduğundan bahsederek başladığı konuşmasında, "Zöhrap Hoca herkese yaklaşımıyla, duruşuyla,

dostluğuyla çok iyi bir insandı. Konservatuarda herkes onu sever ve örnek olarak alır. Kendisi aynı zamanda dünya çapında bir sanatçıydı. Zöhrap Hocamızın üniversitemizde, devlet konservatuarında ve piyano anasana dalında çok büyük emeği var. Onu kaybetmekten büyük bir üzüntü duyuyoruz. Ailesine başsağlığı diliyorum." şeklinde konuştu.

Haber: Gülçin SAKARYA

DÜNYA AKCİĞERLERİNİ KAYBEDİYOR

Işıl AKIN

Google iş birliğiyle uzaydan çekilen 654 bin 178 adet fotoğraf birleştirilerek dünyanın orman haritası oluşturuldu. 2000-2012 yılları arasında her yıl dünyadaki ormanların uzaydan tek tek fotoğraflanmasıyla elde edilen bu harita, ne kadar orman alanını kaybettiğimizi gösteriyor.

Yangınlar, fırtınalar, ağaç hastalıkları ve kerestecilik orman sayısındaki azalmanın başlıca nedenleri arasında yer alıyor. Kaybedilen orman alanlarına karşılık yapılan ağaçlandırma çalışmaları sonucunda 800 bin kilometrekarelik orman kazanıldı. Bu rakamlar ormanların 12 yılda hızlı bir şekilde yok olduğunu ve yapılan çalışmaların orman kaybını önlemede yetersiz kaldığını açıkça gösteriyor. Ağaçlandırma çalışmalarının neticesinde, küresel anlamda orman kaybı 1,5 milyon kilometrekare oldu. Son veriler dikkate alındığında dünya 4,126 milyar hektar ormana sahip yani bu da dünyanın %32'sinin ormanlık alan olduğu anlamına geliyor.

Orman kaybının en çok yaşandığı ülkeler sırasıyla şöyle: Endonezya, Malezya, Paraguay, Bolivya, Zambiya ve Angola.

Dünyayı Nefessiz Bırakanlar Bizleriz

Ormanların yok olmasının doğal sebepleri arasında fırtınalar ve yangınlar ilk sırada bulunuyor. Dış etmen olarak biz insanlar, ormanlık alanların azalmasında büyük bir etkiye sahibiz. Anadolu Üniversitesi Fen Fakültesi Fen Fakültesi öğretim üyesi ve orman mühendisi Prof. Dr. Ersin Yücel ormanlardaki kaybın nedenlerinden birinin de nüfus artışı olduğunu söylüyor. Yücel, "Dünyadaki ormanların durumuna baktığımızda manzaranın pek parlak olmadığını görüyoruz. Bunun sebepleri artan insan nüfusu ve buna bağlı olarak insan ihtiyaçlarının da

artması. Bu ihtiyaçları karşılamak için endüstri ve sanayi artıyor. Bütün bunlar alan olarak kullanıyor. Dolayısıyla ormanlık alanlar, kentler, tarım alanları, endüstriyel alanlar, havaalanları ve otobanlar yüzünden küçülüyor. Bunun dışında insanların orman ürünlerine karşı duymuş olduğu bir talep var. Ağaç, beşikten mezara kadar her aşamada insan hayatına giriyor. Bu da ormanı keserek yapıyor. İnsanlar da ihtiyaçlarını karşılamak için ağaçları kesiyorlar. Bu ihtiyaçlara bağlı olarak da alan daralıyor. Bütün bunlara madencilik çalışmalarını da ekleyebiliriz. Maden kaynaklarının çoğu ormanlık alanlardan çıkıyor. Madencilik faaliyetleri de ormancılık üzerinde önemli bir etki ediyor. Bunların üzerine hava kirliliği de ormanların azalmasına hatta yok olmasına neden oluyor. En bozulmuş ormanlara yağmur ormanlarını örnek verebiliriz. Kereste elde etmek için yağmur ormanları tahrip ediliyor. Ayrıca ilkel toplumlar biraz daha gelişiyor. Onlar tarım alanı açmak için yağmur ormanlarını kesiyor." ifadeleriyle insanların, muhtaç olduğu kaynağı nasıl tükettiğini vurguluyor. Anadolu Üniversitesi Fen Fakültesi Biyoloji Bölümü Arş. Gör. Dr. Gülçin Işık ise doğal kaynaklardan ormanların azalmasına şu nedenleri ekliyor: "Ormanı sadece ağaçlar olarak düşünmemek gerek. Bu alanlarda yabancı birçok bitki yaşıyor fakat bizler bitkilerin yararlarının farkında değiliz. Bu yüzden onları yok ederken hiç şüphe duymuyoruz. Örneğin, motoc-

“
Dünyadaki
orman sayısı gün-
den güne azalıyor.
Uydudan elde edilen
görüntüler ile oluşturulan orman haritası,
ormanların son 12
yılıda büyük oranda
yok olduğunu gözler
önüne seriyor.”

ross yarışları yapılırken insanlar o alanda bulunan yabancı bitkileri çığnıyorlar. Bir başka örnek olarak belgesel çekerken insanların ormanlara, orman dengesine verdiği zararları söyleyebiliriz.”

Ormanlar Hayatımızın Her Yerinde

Ağacın, beşikten mezara kadar her aşamada insan hayatına girdiğini belirten Yücel, ormanlarımızın hayatımızdaki önemini şöyle açıklıyor: "Ormanlar atmosferdeki havanın karbondioksitini alıyor ve oksijen olarak bize geri dönüyor. Karbondioksit havada kalsa bu durum atmosfere zarar verir ve küresel ısınma meydana gelir. Ayrıca ağaçlar, yağış rejimini düzenliyor ve tatlı su kaynaklarının düzenli olmasını sağlıyor. Suların yüzey akışında; sel, baskınlar, toprak erozyonu gibi doğal olayları etkiliyor. Birçok yabancı hayvanın yaşam alanını oluşturuyor. Aksi hâlde yabancı hayatı da biter.

Bu yeşil alanlar insanlar için aktif hizmetler sunuyor. Örneğin hafta sonu piknik veya izinli avcılık yapıyoruz. Hiçbir şey yapmazsak bile dinlenmek için gidiyoruz. Fiziki ve psikolojik her yönden yaşamımızı etkiliyor. Bunun dışında ormanda yan ürünler var. Diğer bir yandan orman hayatı arasında sulak alanlar var. Bunlar da önemli yer tutuyor hayatımızda."

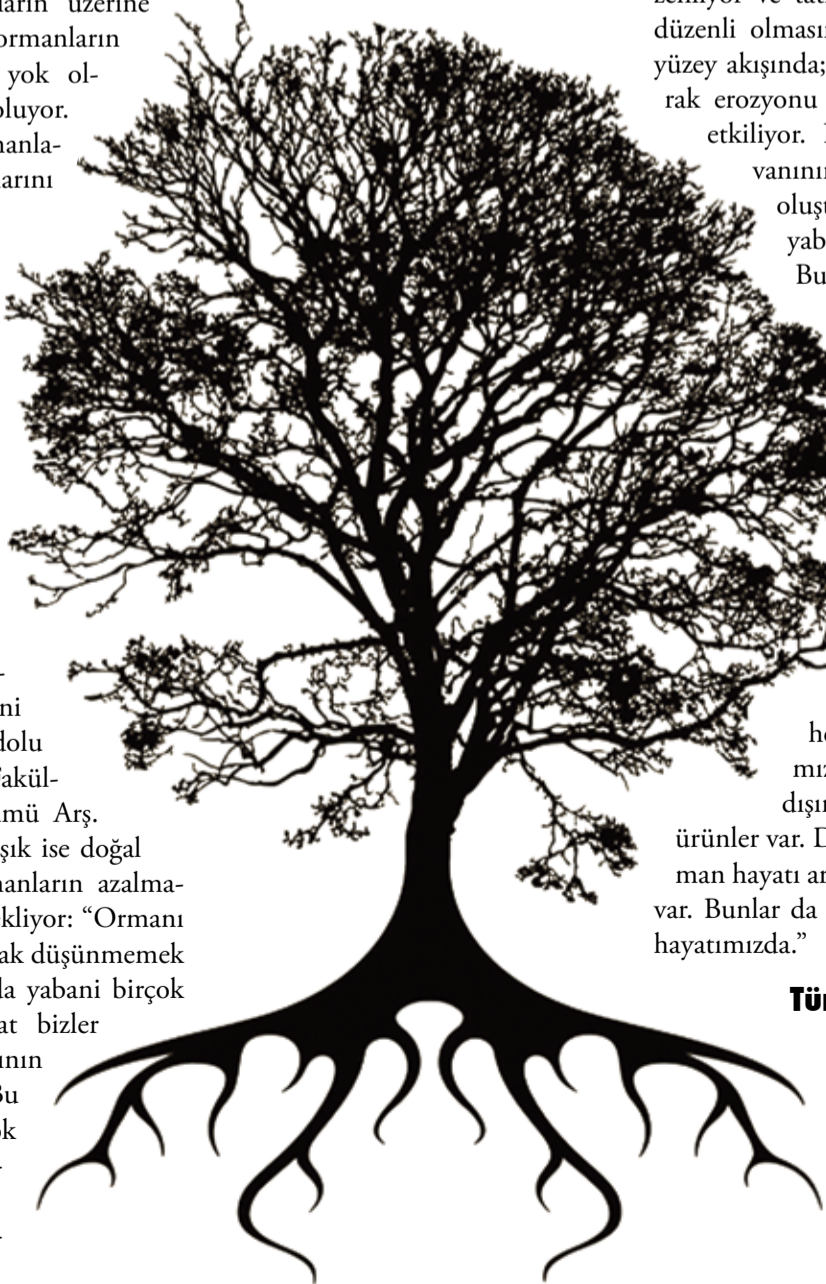
Türkiye'nin Orman Kaybı Kayseri Büyüklüğünde

Küresel Orman Takip ve Uyarı Sistemi ve

rilerine göre Türkiye, son 12 yılda 164 bin 222 dekar ormanını kaybetti. Bu da yaklaşık Kayseri'nin yüz ölçümüne denk geliyor. En çok orman kaybeden ilerimizin başında Antalya ve İstanbul geliyor. Verilere göre bu illeri Adana, Mersin, Muğla ve Yozgat takip ediyor. Bu konuda Yücel "Türkiye orman bakımından şanslı değil. Her şeyden önce bulunduğumuz iklim kuşağı buna izin vermiyor. Özellikle Doğu ve Güneydoğu Anadolu hem çok sıcak hem de kışları çok sert geçiyor. Bu da ormanların yetişmesi için oldukça kritik bir durum. İç Anadolu yine çölleşmeye müsait ve orman bakımından oldukça zayıf. Karadeniz kenar dağları orman bakımından oldukça zengin ve sağlıklı. Ege Bölgesi orman bakımından fena sayılmazsa da insan baskısı oldukça yüksek. Toroslar'da ise biraz ormanımız kaldı." ifadeleriyle Türkiye'nin orman durumunu özetliyor.

Kültürlerin Beşiği Anadolu Orman Kaybımızın Önemli Bir Nedeni

Prof. Dr. Yücel'in açıklamasına göre Türkiye'de yoğun ağaçlandırma çalışmaları olmasına rağmen turizm, otoyol, maden, kontrolsüz şehirleşme ve diğer yapılaşma projeleri sebebiyle büyük alanda orman kaybettik. Bu kayıpların yanı sıra orman varlığımızı etkileyen unsurlardan biri de Anadolu'nun tarihi. Yücel şu sözleriyle Anadolu'nun ormanlık alanlar üzerindeki etkisini açıklıyor: "Anadolu çok eski uygarlıklara ev sahipliği yapmış, çok eski çağlardan beri değişik kültürlerin savaş alanı olmuştur. Bütün bunlar beraberinde yıkımları getirmiştir. Dolayısıyla bu tarihsel geçmiş, Anadolu'nun yoğun olarak kullanılması, ormanlar üzerindeki olumsuz faktörlerden. Bir ağacın yetişmesinin uzun yıllar aldığını düşündüğümüzde ve Anadolu'nun ikliminin de orman oluşumuna engel olması tarihteki orman kaybımızın giderilmesini güçleştiriyor."

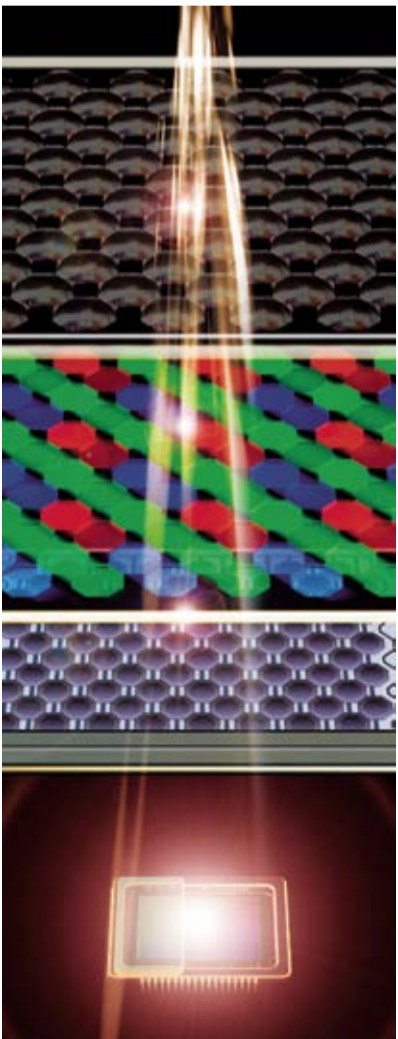

DİJİTAL FOTOĞRAFÇILIĞIN ADIM ADIM GELİŞİMİ

Günümüzdeki dijital fotoğraf makinelerinin şu anki noktaya erişene kadar hangi yollardan geçtiğini merak ediyorsanız haberimiz tam da size göre!

İlker ŞEKERCİOĞLU
Mehmet Ekrem CEYLAN

Günümüzdeki dijital fotoğraf makineleri, yetenekleriyle amatöründen profesyoneline kadar fotoğrafa merak sarmış kişilerin anı en iyi şekilde yakalamasını sağlamak için yarışıyorlar. Otomatik odaklama, yüksek megapiksel (MP) çözünürlüğü, gülen yüz tespiti, tek tuşla HDR çekim, yüksek ISO performansı bu yeteneklerden sadece bazıları. Peki bu makineler, bugünlere nasıl geldi? Haberimizin bu ilk bölümünde dijital fotoğrafçılığın 1990'a kadarki gelişimine yıl yıl göz atacağız. Hazırsanız zamanda yolculuğumuz başlıyor.

1963 Polaroid tarafından çektiğiniz fotoğrafları anında görmeyi sağlayan ilk ürün dünyaya tanıtılmıştır. Ürünün adı "Polaroid Instant Color Film" olmuştur. Ürün, günümüzdeki dijital fotoğraf makinelerinin atası olarak kabul görmektedir.

1969 George Smith ve Willard Boyle, CCD'nin temel tasarım prensiplerini belirleyen basit yapısını tanıtmışlardır. Bu ürün 2009 yılında Nobel Ödülü almıştır.

1970 Bell Laboratuvarlarında dünyanın ilk CCD kullanan katı-hâl depolamalı video kamerası geliştirilmiştir.

1971 Intel, dünyanın ilk tek yongalı mikro işlemcisini tanıtmıştır. Bu ürün Intel 4004'tür. Bu işlemciler günümüzde de gelişmeye devam etmektedir.

1972 Texas Instruments, film kullanmayan ilk kameranın patentini aldı.

1973 100 x 100 piksellik ilk ticari CCD, Fairchild Imaging tarafından geliştirilip satışa sunulmuştur.

1975 Kodak, 0.01 MP ilk CCD kamera prototipi geliştirmiştir. CCD'nin bir fotoğrafı çekebilmesi için 23 saniye pozlama süresi gerekmektedir. Ayrıca kaydı direkt dijital kasete yapmakta olan bu alet o günlerde gündelik kullanım için yeterli olmamıştır.

1976 Canon tarafından Canon AE1 adlı ürününü geliştirilmiştir. Bu ürün, içinde mikro işlemci barındıran ilk 35mm fotoğraf makinesidir. Aynı yıl Fairchild Imaging, ilk ticari CCD kamerayı üretmiştir.

1981 Pentax ME-F üretilmiştir. Bu ürün otomatik odaklama sistemine sahip ilk fotoğraf makinesidir.

Sony Mavica adlı ürün tamamlanmıştır. Aslında dijital fotoğraf makinası olarak sayamayacağımız bu model, çalışma mantığı olarak günümüz DSLR'larının atası olarak sayılmaktadır. Çünkü bu makineler CCD aracılığıyla yakaladığı görüntüyü 2.0 inçlik floppy disketlere kaydetmektedir. 570 x 490 piksellik bir çözünürlüğe sahiptir. Bu ürün de bu alan için oldukça önemli bir dönüm noktası özelliğini taşımaktadır.

1985 Minolta Maxxum 7000 üretilmiştir. Bu ürün gövdede gömülü AF sistemine sahip ilk SLR fotoğraf makinesidir.

1986 Canon RC-701 modeli piyasaya sürülmüştür. Bu model Sony Mavica mantığı ile çalışan bir model olmuştur. Yani görüntüyü manyetik ortamda saklayabilme özelliğine sahip bir makine olarak piyasaya sunulmuştur. Bu kameralara "Still Video Camera" (SVC - Hareketsiz Video Kamerası) denmektedir. 6.6x8.8 mm boyutlarında olan bu CCD 0.02 MP çözünürlüğüne sahiptir.

1986 Kodak, 1.4 MP'lik CCD'yi geliştirmiştir. Bu CCD'yi geliştirerek ilk kez 1 MP'nin üzerine çıkan firma Kodak olmuştur.

1987 Canon RC-760 üretilmiş ve piyasaya sunulmuştur. Bu ürün 0.06 MP'lik CCD barındırmaktadır. Fotoğrafları merkeze daha hızlı göndermek gereken durumlarda film yerine SVC ile çekilen fotoğrafların kullanımını sağlamıştır. Ancak kalite olarak gazetelerin istediği ölçülerde değildir.

1987 Minolta Maxxum 7000 ve 9000 SLR'leri için SVC arkalıklar üretti. Dijital arkalık sayılmasa da elektronik arkalıktır. Bu arkalıklarda 2/3" 640 x 480 piksellik CCD kullanılmıştır.

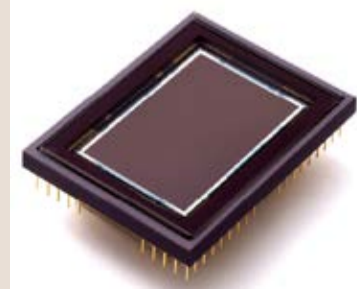
1988 Nikon tarafından Nikon QV-1000C model makine piyasaya sürülmüştür. Bu model siyah beyaz çekim yapan 2/3", 380K'lık CCD'ye sahiptir ve ISO 400, 800, 1600 seçenekleri vardır.

İzleyen sayımızda dijital fotoğraf teknolojilerinin 1990'dan günümüze kadarki gelişimleri ile yolculuğumuza devam edeceğiz. O zamana kadar yaşamdan en güzel kareleri yakalayabilmeniz dileğiyle...

dipnot

Dijital fotoğraf makineleri ve kameralardaki ışığa duyarlı yüzeye ne ad verilir?

Bu ışığa duyarlı elektronik levhaya verilen ad "CCD" (Charge Coupled Device)'dir. CMOS'tan

eski olan teknoloji, levhanın üstüne dizilmiş ışığa duyarlı foto diyotlardan oluşmaktadır ve düşen ışık, gerilime çevrilmektedir. Işığın aydınlığı ışık hücresi veya diğer adıyla fotoselde biriken gerilimin de yüksek olmasını sağlamaktadır. Bu matriks gerilim, analog-dijital çevirici ve işlemci sayesinde resme çevrilmektedir.

ESKİŞEHİR'DE TAKSİ ŞOFÖRÜ OLMAK

Tuba TOSUN
Erdem ÖZTÜRK

Eskişehir'de 30'u aşkın taksi durağı var. Biz ise biri üniversiteye yakın diğeri de istasyona yakın iki farklı durağa yol alıyoruz. İlk durağımız istasyon. Burada hem taksi şoförlerimizin gönlünü yapmak hem de bu mesleğin ekonomisini öğrenmek için onlarla sohbet ediyoruz. Burada, bu istasyon bölgesinin taksi durağına kattığı önemli bir gelir var. Eskişehir'e trenle gelen yolcular, şehirdeki ulaşım ağı adına ilk olarak ve de en hızlısı olarak bu taksilerle karşılaşıyorlar. Durak, tren geliş-gidiş saatlerini tam olarak öğrenmiş. Trenin gelmesine yakın bir zamanda izin verilen sayıda taksi istasyonunun hemen girişinde sıralanıyor ve trenden inen yolcular hızla taşıyor. Trenin boşalmasıyla başlayan hareketlilik ortalama 10 dakika devam ediyor. Hepimizin bildiği, istasyon önündeki trafik sıkışıklığı da bu kısa sürede olup bitiyor. Tren istasyonunun sağladığı bu hareketlilik cuma, cumartesi ve pazar günleri şehre gelenlerin artmasıyla daha da artıyor. Tren istasyonu bu durağı başlı başına geçim kaynağı dersek yanlış olmayız.

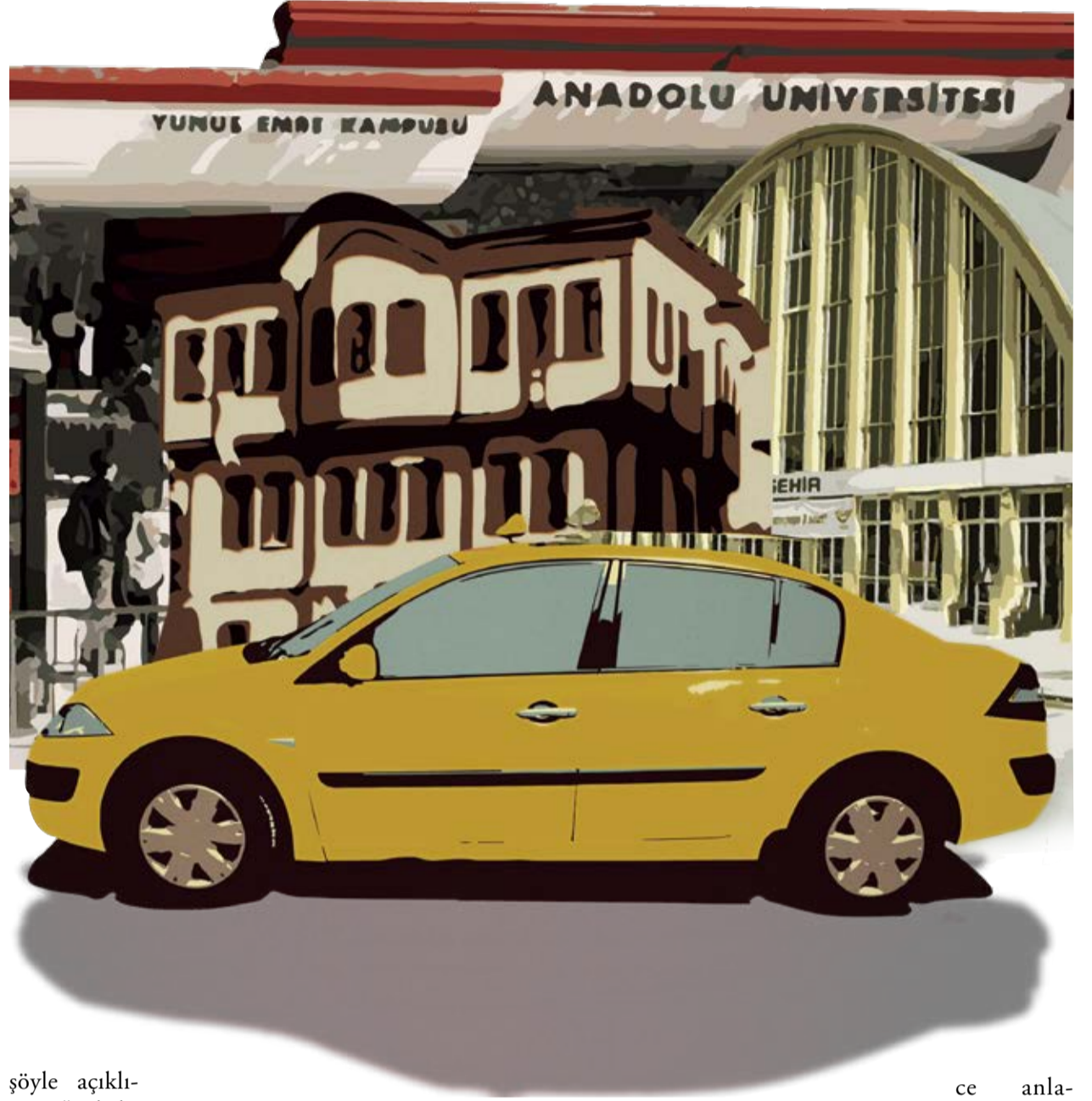
Sen Arabaya Bakarsan O da Sana Bakar

Durak şoförlerinden Osman Bey, taksi esnafının ekonomik durumunu anlatan bir sözle âdeta işi özetliyor. Şöyle diyor:

“Sen arabaya bakarsan o da sana bakar.” Gerçekten de öyle zira hemen yanı başımızda her görevden sonra arabasını temizlemekle meşgul bir şoför daha var. Osman Bey, araç bakımında tüm şoförlerin birbirine yardım ettiğini söylüyor. Araçlar sıra sıra dizildiği zaman ve sırası gelen göreve giderken arkasında duran şoför, araç lambalarının çalışıp çalışmadığını kontrol edermiş. Her şoför de her gün kendi aracının rutin yağ, su kontrollerini yaparmış. Böylelikle güvenli sürüş adına yapabilecekleri her şeyi yaparak araçlarına da bakmış oluyorlar. Gelelim aracın şoföre bakmasına. İşin bu kısmı için de farklı bir yoruma sahip Osman Bey “ Her meslekte aybaşıda patron işçiye para verir ancak bizde tam tersi. Biz çalışıp patrona para veriyoruz.” diyor.

Şehirlerin Nüfusuna Göre Taksimetre Açılış Fiyatı Değişiyor

Ertesi sabah da yeni rotamıza doğru yol alıyoruz. Bugünkü durağımız ise üniversitenin yakınında. İçeri girip haberimize yardımcı olmaları için ricada bulunuyoruz. Onlar da güler yüzle bizleri karşılayıp seve seve yardım edeceklerini söylüyorlar. Bu işin ekonomisiyle ilgili sohbete başlıyoruz taksici ağabeylerimizle. Taksimetrenin açılış fiyatının nüfus durumuna göre her şehirde farklı olabileceğini öğreniyoruz. İbrahim Bey de bunu

şöyle açıklıyor:

“Belediye ve şoförler cemiyeti ayarlıyor bu fiyatları. Mesela İstanbul'da daha farklıdır. Açılış aynı olsa bile onlardaki km fiyatı bizden daha ucuz. Çünkü o yolcu indirince hemen yolcu alabiliyor. Bizde ise 100'de 1 ihtimal. Mesela ben sizi bir yere bırakınca tekrar boş olarak durağıma dönüyorum. Onlarda öyle bir şey yok. İndirdiği yerde tekrar yolcu alabiliyor. Sirkülasyonu olduğu için onlarda km fiyatı daha düşük olabiliyor ama bizden daha çok para kazanıyorlar.” Taksimetrelerin açılış fiyatı 3 liraymış. Bir bakıma indi-bindi parası bu.

“Neden taksicilik?” diye düşünüyoruz. Sormadan da edemiyoruz İbrahim Bey'e neden taksiciliği tercih ettiğini. “55 yaşındayım.” diye söze başlayan İbrahim Bey'in yap-

madığı iş, girmedığı sektör yokmuş meğer. Öncesinde üniversitede memurmuş, istifa edip Fethiye'ye hizmet sektöründe çalışmaya gitmiş. Asıl mesleğinin fotoğrafçılık olduğunu belirten İbrahim Bey'in çıraklığı fotoğrafın sanat olduğu zamanda yani siyah-beyaz fotoğrafların olduğu dönemde başlamış. Fethiye'de 20 yıl kalmasından dolayı pratik olarak kendini ifade edecek ve karşısındakinin derdini anlayabilecek kadar İtalyanca, Rusça; Libya'da bir inşaat firmasında iş makinaları operatörü olarak çalıştığından dolayı da birazcık da Arapça bilen İbrahim Bey, İngilizcesinin gayet iyi olduğunu hatta duraktaki arkadaşlarının birinin arabasına bir turist binin-

ce anlamazlarsa onu aradıklarını ifade ediyor. Turistlerin tepkisini merak ediyoruz tabi. İbrahim Bey ise bize şunları söylüyor: “ Siz gitmeniz yabancı bir ülkede hiç dil bilmeseniz yani orda sizin dilinizle konuşan bir taksi şoförü ya da bir garson olsa sizin de hoşunuza gider değil mi? Kendi ülkende gibi hissedersin. Derdini anlatabiliyorsun çünkü. Senin dilini bilen biri var. Çok şaşıyorlar, ilk defa İngilizce bilen bir taksi şoförüyle karşılaşıyor diyenler de var. Eskişehir'de de baya yabancı var.”

Biz İbrahim Bey'le sohbet ederken iş çıkıyor ona. Onu çalışırken de görmek istiyoruz. Atıyoruz taksiye. Bir yandan sohbete devam ediyoruz diğer yandan da yolculuk yapıyoruz şehir içinde. Müşteriyi almaya giderken taksi çağırma butonları iliyor gözümüze. İbrahim Bey'e soruyoruz, bu zillerin ne derece kullanışlı olduğunu ya da işleri kolaylaştırdığını. Ama onun bu duruma bakışı da haklı sebeplerinden dolayı. “ Zili siz öğrenciler amacıyla taktık ama bu zil işine nasıl bakıyorsun deseler, yetki verseler ben kaldırıyorum. Çünkü arabalar sıraya giriyor durakta. Sıradan çıkıyorsun belli bir mesafe kat ediyorsun gidiyorsun boş geliyorsun. Hem emeğine yazık oluyor hem sıranı kaybetmiş oluyorsun.” diyerek taksi duraklarında işleyişin duraklara göre değiştiğini de sözlerine ekliyor. Onların iki tane bekleme yerleri varmış. Belli bir nöbet sistemine göre şubede ya da durakta bekliyorlarmış. Tabi araçlar belli bir sıraya göre diziliyormuş ve iş çıkınca bu sıraya göre gidiyorlarmış. Durağın akşam nöbetlerinde daha farklı bir nöbet sisteminin olduğunu söyleyen İbrahim Bey'in sabah 7 akşam 5 çalıştığını öğreniyoruz.

Taksicilerin Adı Çıkmış Dokuza İnmez Sekize..

Bu arada müşteriyi alıyor ve İbrahim Bey taksimetreyi açıyor. Bir an için akıllara Eskişehir'de taksiciliğin çok da zor olmadığı düşüyor. Çok da zor değilmiş taksicilik diyecekken İbrahim Bey atılıyor lafa. Akşam çalışmanın biraz daha zor ve riskli olduğunu belirtiyor. Akşam çalışanların alkollü binenlerle gascırlarla uğraştıklarını söylüyor. Hatta geçenlerde bir arkadaşını 30 lira

için gasp ettiklerini de diyemeden geçemiyor. "Yarım saat sonra polis yakaladı. Çünkü telsiz var, ikaz butonları var, araçlara takılan direk polise bağlı alarmlar var. Polis sizin nerde olduğunuzu buluyor zaten o sinyalden. Yakalanınca da isterse 1 kuruş olsun isterse 1 trilyon olsun gasp ettiğiniz paranın değeri önemli olmuyor, gasp olunca 36 yıldan başlıyor. Cezası da ağır." diyerek mesleğin çok da

kolay olmadığını gösteriyor bize. Daha önce taksicilerle yaşadığımız sıkıntılardan bahsediyoruz biz de. Bazı taksiciler yüzünden tüm taksicilere ön yargılı bakıldığından bahsediyoruz. İbrahim Bey de katılıyor bize. "Taksicilerin adı çıkmış dokuza inmez sekize diye bir laf vardır ya. Ben bunu çok uzun yıllardır yaptığımdan değil yani 2008 den beri çalışıyorum ama bu hizmet sektörü. Paranın karşılığın-

da hizmet ediyorsun. Daha önce de turizmde çalıştım ben yıllarca. Biliyorum yani hizmet sektörünün ne anlama geldiğini ne demek olduğunu. Bizim durağımızda öyle bir şey olduğunu düşünmüyorum, olmaz da. Bir şikâyet gelirse müşteriden yönetim, çalışan kişinin işine son verir." diyerek "Haksız para alınmaz bizde." diye de ekliyor.

Müşterinin daha binerken pazarlık etmesi gibi bir durum

da var tabii. Uzun yollarda taksimetre çok yazacağı için pazarlık yapıldığını belirten İbrahim Bey, şehir içinde bunun pek de mümkün olamayacağını söylüyor. Böyle durumlarda müşteriye taksimetre ne senin ne de benim hakkımı yer diyerek "En doğrusunu en adaletlisini taksimetre gösteriyor. Neticede biz de km yazıyoruz belli bir km'de belli bir para vermemiz gerekiyor işverene." diye ellerinden bir şey gelmediğini söylüyor.

Bir eli zilde bir eli gelen arabaya dur diyor

Korsan taksiler var bir de taksicilerin işlerini zorlaştıran. Korsan taksilerin, yani kenar semtlerdeki iş yapmayan durakların şoförlerinin onların hatında çalıştığını belirten İbrahim Bey "Zil var mesela taksi çağırma butonları. Müşteri zile basıyor. Biz duraktan gelene kadar trafik sıkışıkta bizden önce gelip alıp götürüyor. Bazıları yalan söy-

lüyor, bizim duraktan geldiklerini söylüyorlar müşterilere. Taksileri yok beni gönderdiler diyorlar ya da müşteri bakmıyor buna. İlk gelen taksiye binip gidiyor. Genelde öğrenciler yapıyor bunu. Hepsisi de değil tabii ama çoğunluğu yapıyor bunu. Geç kaldığı için dersi, sınavı olduğu için belki haklı olarak bir eli zilde bir eli gelen arabaya dur diyor."

Sohbetimiz baya koyu İbrahim Bey'le. Müşteriyi verdiği adrese bırakıyoruz. "İşte Eskişehir'de taksicilik bu" diyen İbrahim Bey daha başka sıkıntılarının olduğunu da belirtiyor. Ücreti sonra getirim deyip hiç gelmeyenlerin, taksiye biner binmez sigara içmek isteyenlerin, taksimetre çok yazınca ödemeyip taksiden inenlerin olduğunu da söylüyor.

Taksiciler ne kadar kazanıyor?

"Taksicilik zor başka yapabileceğim bir iş olsa onu yaparım ama bu yaştan sonra bana başka iş vermiyorlar" diyen İbrahim Bey, evdeki bütün hesabı kendi yapıyormuş. Emekli maaşı evi geçindirmeye yetmediği için ek iş yapmak zorunda olduğunu söylüyor. Osman Bey'in hesabına göre ise

araca binen her müşterinin ödediği paradan ortalama 3 lira taksii şoförüne kalıyor. Dikkat çekmemiz gereken bir konu daha var. Bu meslekte seyahat ettiğiniz taksiyi kullananların büyük bir çoğunluğu patron değil. Plaka sahipleri diye bir kavram var. Bu kavram taksii sahiplerini ifade ediyor. İşte

taksiyle seyahat ettiğinizde ödediğiniz paranın büyük bir bölümü bu plaka sahiplerine gidiyor. Her meslekte olduğu gibi burada da pastanın büyük dilimi patronlara ait. İbrahim Bey'in durağında da 20 tane araç var ve 20 tane de sahibi var bunların. Kendisinin de başkasının aracında yevmiye ile

şoförlük yaptığının altını çiziyor. Ne kadar kazandığını sorduğumuzda da günlük olarak herkese yevmiesinin verildiğini, yevmiye olarak da 50 lira aldığını söylüyor. Akşam çalışanlardan 60 lira alan da varmış. Yani bu araç sahibine veya gece mi gündüz mü çalıştığına göre değişiyor.

"TÜRKİYE CUMHURİYETİ MERKEZ BANKACILIĞI VE ANALİTİK BİLANÇO ANALİZİ EĞİTİMİ SEMİNERİ" DÜZENLENDİ

Anadolu Üniversitesi Yaşamboyu Öğrenim Uygulama ve Araştırma Merkezi tarafından "Türkiye Cumhuriyeti Merkez Bankacılığı ve Analitik Bilanço Analizi Eğitimi" semineri düzenlendi. Etkinlik Merkezler ve Birimler Binası Konferans Salonunda, Türkiye Cumhuriyeti Merkez Bankası Bilanço ve Hesapları

İzleme Müdür Yardımcısı Elif Uzun'un katılımı ile gerçekleşti.

Yaşamboyu Öğrenim Uygulama ve Araştırma Merkezi Müdürü Prof. Dr. Bülent Günsoy, yapmış olduğu açılış konuşmasında, kendilerinin Anadolu Üniversitesi Personel Bilgilendirme Birimi (ANAPER) olarak bilindiklerine değindi ve asıl görevlerinin üç yıldır sınav yapmak olduğunu

söyledi. Bu sene itibarıyla sınavların yanı sıra öğrenme faaliyetleri de başlattıklarını ifade eden Günsoy, "Bu sene Türkiye Cumhuriyet Merkez Bankacılığı ve Analitik Bilanço Analizi Eğitimi ile bir ilki gerçekleştirdik. Önümüzdeki yıldan itibaren sektördeki en iyi isimleri sizlerle buluşturmaya devam edeceğiz." şeklinde konuştu.

Elif Uzun sunumuna Türkiye Cumhuriyet Merkez Bankasının kuruluşu hakkında bilgi vererek başladı. Uzun ayrıca Merkez Bankası bilançosunu ticari bilançolardan ayıran kalemlerin bulunduğunu söyledi. İki oturumda gerçekleşen sunumunun ilk oturumunda Uzun, Merkez Bankası bilançosu ve analitik bilanço konuları üzerinde durdu. Elif Uzun ikinci oturumda ise uygulamalı olarak finansal tabloların nasıl hazırlandığını gösterdi ve Merkez Bankası bilançosunu etkileyecek işlemlerin bilanço ve analitik bilançoya yansımalarını anlattı.

Haber: Çiler ÖZCEYLAN

REKLAM OBURLARI KAMPÜSTE BİR KEZ DAHA GÜLDÜRDÜ

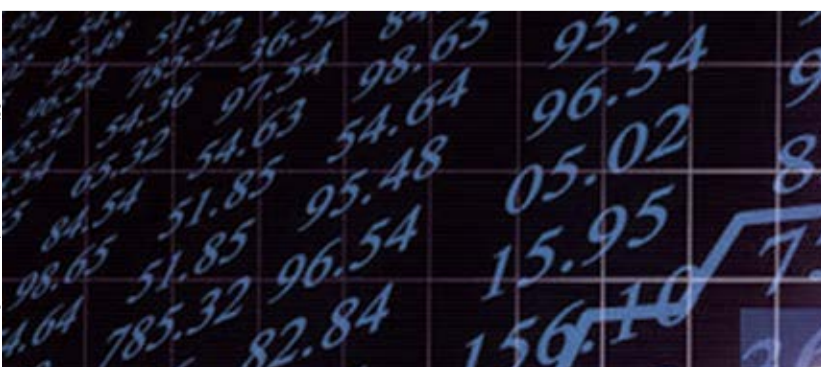

Anadolu Üniversitesi Sosyal Medya Kulübünün organize ettiği "Reklam Oburları Kampüste", dünyanın en komik ve yaratıcı reklamlarını Anadolu Üniversitesi öğrencileriyle bir kez daha buluşturdu. 'Dünyanın en komik reklamlarıyla gülmeye ne dersiniz?' sloganıyla öğrencilere keyifli anlar yaşatan etkinlik, 27 Mayıs Salı

günü gerçekleştirildi.

Her yıl belirli aralıklarla kampüsleri gezen "Reklam Oburları Kampüste" ekibi; birbirinden renkli oyunları, ödüllü yarışmaları, sürpriz hediye çekilişleri ve eğlendiren reklam gösterimleriyle katılan tüm öğrencilere bu yıl da keyif dolu anlar yaşattı.

Haber: Göze ÇİÇEK

TÜRKİYE RALLİ ŞAMPİYONASI'NA ESKİŞEHİR EV SAHİPLİĞİ YAPTI

Bilge SÖNMEZ
Elif KILIÇASLAN

Eskişehir, "2014 Türkiye Ralli Şampiyonası"nın 2. ayağı olan "Eskişehir Rallisi"ne 10-11 Mayıs günlerinde ev sahipliği yaptı. Türkiye Otomobil Sporları Federasyonu (TOSFED) ve Eskişehir Otomobil ve Motorsporları Kulübü (ESOK) tarafından şehrimizde düzenlenen 304,30 kilometrelik yarış, asfalt zeminli parkurda toplam uzunluğu 125 kilometre olan 10 özel etapta koşuldu. Geçen yıl, Eskişehir 2013 Türk Dünyası Kültür Başkenti etkinlikleri kapsamında "Balkan Ralli Şampiyonası"na ev sahipliği yapan şehrimiz, bu yıl da yine bu etkinlikler çerçevesinde yurt içi ve yurt dışından birçok ünlü pilotu ağırladı. Eskişehir Gençlik Hizmetleri ve Spor İl Müdürlüğü'nün katkılarıyla organize edilen ralli, başından sonuna büyük çekişme ve heyecana sahne oldu. Bozdağ eteklerinde gerçekleştirilen bu zorlu rallide TOSFED İl Temsilcisi Nevzat Aslan ve Türk pilotlar, Eskişehir Rallisi hakkındaki düşüncelerini Anadolu Haber'le paylaştı.

"Rallinin Eskişehir'de Yapılması Beni Çok Mutlu Etti"

Türkiye Otomobil Sporları Federasyonu İl Temsilcisi Nevzat Aslan, ralli kariyerine nasıl başladığını şöyle anlatıyor: "Ralli hayatım, 2002 yılında başladı. Eskişehir'de yarış otomobili hazırlayıp yarışlara katıldık. Yarışlarda servis hizmeti verdim. 2003'te ESOK kuruldu ve slalom yarışları yapmaya başladık. 2004 senesinden bu yana da Türkiye Otomobil Sporları Federasyonunun yarışlarında üst düzey görevlerini alıyorum." TOSFED'in 1991'de kurulduğunun bilgisini veren Aslan, 2009'dan bugüne kadar da Eskişehir İl Temsilciliği görevini yaptığını belirtiyor. Aslan, 2014 Türkiye Ralli Şampiyonası'nın 2. ayağı Eskişehir Rallisi'nin Eskişehir'de düzenlenmesiyle ilgili düşüncelerini de şu şekilde dile getiriyor: "Rallinin Eskişehir'de yapılması beni çok mutlu etti. Aynı zamanda bu bana gurur da veriyor. Eskişehir'deki ralli, sportif anlamda çok zevkli ve heyecanlı. Her etabı, farklı pilotların kazandığı güzel etaplar var."

"Ralli, Bizim İçin Bir Yaşam Tarzı"

Yarışmaya İstanbul'dan gelen ve Tok Sport WRT adına MINI JCW RRC ile yarışan Yağız Avcı-

Bahadır Gücenmez ekibi, 2. oldu. Pilotlardan Bahadır Gücenmez, 1998'den beri ralli sporu ile ilgilendiğini söylüyor. Kariyerinde, 3 Türkiye ve 1 Avrupa Şampiyonluğu olduğunu kaydeden Gücenmez "17 yıldır kesintisiz yarışıyorum. Bu, benim 17. şampiyonam." diyor. Rallinin, Türkiye'de yeterince ilgi görmediğini eleştiren pilot Gücenmez, bu spora olan sevgisinden söz ediyor: "Bu spor, bizim için bir yaşam tarzı ve bu işi seviyoruz. Türkiye'deki spor dalları arasında iyi bir yerde ama yine de bir futbol veya basketbol gibi seyircisi fazla yok. Türkiye gibi ülkelerde futbol, çok ön planda olduğu için bizim sporumuz yeterince ilgi toplamıyor. Seyirci, bizim için önemli ama son yıllarda toplayamıyoruz."

"Eskişehir Organizasyonu, Her Zamanki Gibi Çok Güzel"

Mitsubishi Lancer EVO X ile yarışmanın Kadın Pilotlar 1'incisi olan Simin Bıçakçoğlu, ralli kariyeri ve Eskişehir Rallisi ile ilgili şunlara değiniyor: "2008 yılında pist yarışlarıyla motorsporlarına başladım. Motocross ve tırmanma gibi farklı disiplinlerle başlayıp daha sonra ralliye geçmeye karar verdim. Son 2 yıldır Türkiye Ralli Şampiyonası'nda Türkiye Bayanlar 1'incisiyim. Bu sene de yeni bir

otomobille ve yeni bir co-pilotla yarışıyorum. İlk yarışta bayan klasmanında 1. oldum. Eskişehir organizasyonu, her zamanki gibi çok güzel. Geçen sene de böyleydi. Eskişehir, bana çok uğurlu gelen bir yer. Bu sene de her şey çok güzel." Türkiye'de motorsporları kültürünün yaygınlaşmadığından yakının kadın pilot Bıçakçoğlu, bu konuda basının etkin rol oynayabileceğine işaret ediyor: "Türkiye'de ralliye geçmiş yıllarda verilen önem, günümüzde verilmiyor. Otomobilleri çok seven bir ülkemiz ama ne yazık ki motorsporları kültürü çok fazla yerleşmemiş. Arzumuz, yaptığımız yarışlarla ve basın aracılığıyla bu sporun güzelliklerinin ve eğitiminin önemini anlatarak insanları bu spora çekmek. Bu konuda sponsorların da desteği oldukça önemli. Birlikte daha iyi duyurabiliriz."

"Eskişehir, Çok Sıcak Bir Şehir ve Mükemmel Bir Seyircisi Var"

Yarışın RC3 sınıfında Pegasus Racing adına Fiat Palio S1600 ile yarışan Tezcan Dalfidan-Sevilay Genç, 1'inciliği elde etti. Pilot Sevilay Genç, ilk yarış için ilk defa geldiği Eskişehir'le ilgili heyecanını paylaşıyor: "Özel bir bankada çalışıyorum. Uzun yıllar profesyonel voleybol oynadım ama motorsporlarına da ilğim vardı. 2010'da

eğitim olarak bu spora başladım. Eskişehir yarışlarının anısı, benim için hep çok güzel olacak çünkü ilk yarışım ve ilk defa geldiğim bir şehir. Mükemmel bir seyircisi var. Çok sıcak bir şehir. Ralli, pahalı bir spor ve yeterince destek yok. Biz, kendi çabalarımızla bir şeyler yapmaya çalışıyoruz ve bu anlamda biraz daha desteklenirse daha güzel organizasyonların ortaya çıkacağını düşünüyoruz."

"İnsanlar, Arabasını Çok Seviyor Ama Ralliyi Bilmiyor"

Eskişehir Rallisi mahallî klasmanda Kategori 1'de Antalya'dan Fiat Palio ile Mehmet Civelek-Erdal Boz, 1'inciliği paylaşan ekip oldu. Takımın pilotlarından Erdal Boz, önce seyirci olarak başladığı ralli kariyerine daha sonra kendi aracıyla yarışmalara katılarak devam ettiğini vurguluyor. "Her yaşta bir kupamız, derecemiz var. Bu, katıldığım 5. şampiyona. Buradan da puan almaya çalışacağız." diye konuşan Boz, bu sporun ülkemizde bilinmediğinden şikâyet ediyor: "Ralli, Türkiye'de pek bilinmiyor. 'Ralliciyim' dediğinizde 'O ne?' diye soran var. İnsanlar, arabasını çok seviyor ama ralliyi bilmiyor. Ralli, pahalı bir spor; aynı zamanda zevkli de."

"Ralli, Tehlikeli Bir Spor; Öğrenmek İsteyenlere Akademilere Gitmelerini Tavsiye Edebilirim"

Bayanlarda 2011 Türkiye ve Avrupa 1'inciliği olduğunu belirten pilot Serpil Pak, konuşmasında şu konulara dikkat çekiyor: "Ben aslında drag yarışçısıyım. 17 yaşında başladım ve bugüne kadar 180 kadar yarışa katıldım. Son 12 senedir de ralli yapıyorum. Yurt dışında popüler olmasına rağmen rallinin Türkiye'de yeterince seyircisi yok ve zor bir spor. Türkiye'de sanki 'zengin sporu' gibi değerlendiriliyor. Dünyanın en tehlikeli sporu

aslında ralli ve eğitim almadan bu işi öğrenmek çok güç. Öğrenmek isteyenlere akademilere gitmelerini tavsiye edebilirim. Eskişehir, çok güzel ve seyircisi bol bir şehir.”

“Türkiye’deki en iyi yarış, Eskişehir’de gerçekleşti”

Yarışmanın pilotlarından Sanver İmrahor da hayatındaki ralli heyecanının nasıl başladığı ve Eskişehir Rallisi hakkındaki düşüncelerini şu şekilde

de dile getiriyor: “Ralli kariyerim, bir hayalle başladı. Yanımdan geçen bir ralli arabasını gördükten sonra ralliye karar verdim. Bütün hayatımı da ralliye adadım. İşimi ve tüm kariyerimi yarış üzerine kurdum. Yarış takımlarında, yarış servislerinde çalıştım ve bugüne kadar geldim. Eskişehir’i de ilk yarışından beri takip ediyorum. Şu anda bence Türkiye’deki en iyi yarış. Ralli, son zamanlarda Türkiye’de çok zayıfladı. Otomobil sektörü küçülmeye gitti. Bu durumdan ralli de etkilendi ama gördüğüm kadariyle ralli sporu hiç de küçülmüş değil. Burada sanırım 80 araç var. Bu, olağanüstü bir şey.

Çok başarılı. Daha da iyi olacağını düşünüyorum.”

“Eskişehir’i seviyoruz”

2003’ten bugüne ralliyle ilgilenen ve 9. şampiyonasına şehrimizde katılan Uğur Soylu “Eskişehir’i seviyoruz.” diyor. Rallisi Soylu, ralli sporunun daha da gelişmesi gerektiğinin altını çiziyor: “Türkiye’de ralli sporunun önü çok açık ve daha da gelişmesi gerekiyor. Tabii bunun için markaların ve sponsorların bir araya gelip bu sporu geliştirmek için destek vermeleri gerekiyor. Umuyorum ki önümüzdeki yıllarda olacak.”

KOÇ FEST SPOR OYUNLARI, KARDEŞLİKTİR!

Sezer KIZILATEŞ

17 Mayıs Cumartesi akşamı neşeli, sportmen ve iddialı bir kafilenin tekeri Kayseri istikametine doğru döndü. Başladığı günden itibaren üniversitelerin bahar şenliklerine sınıf atlatan Türkiye Koç Fest Üniversite Spor Oyunları’nın bu yıl düzenlenecek olan 11’incisine iştirak etmek amacıyla büyük hazırlıklar yapılmıştı. Futbol, erkek voleybol, erkek-bayan hentbol, yüzme, okçuluk ve koskoca bir atletizm takımı bir sene boyunca çalışmalar yapmış kamplara gitmiş psikolojik olarak bu müsabakalara kendilerini hazırlamışlardı.

8-9 saat süren, bol bol sohbetlerin edildiği, ekiplerin birbiriyle kaynaştığı, çay, çorba içilen molarlarla süslenen yolculuktan sonra otelimize yerleştik. İlk gün istirahat günüydü; kahvaltımızı yaptık, odalarımıza yerleştik. Yüzümüze vuran ve buram buram hissedilen ilk şey, Anadolu insanının güzel kalbiydi. Otel çalışanları, sokakta karşılaştığımız teyzeler, adres sorduğumuz esnaf; büyükşehirlerde unutulmaya yüz tutulmuş tavırlarda içten, fedakâr ve sevgi doluydu.

Türkiye’nin En İyi 8 Takımından Biri, Anadolu Üniversitesi

Spor ve eğlenceyi bir araya getiren Türkiye’nin en büyük gençlik festivali Koç Fest, her yıl birçok üniversitede yapılıyor. Takvimin sonunda ise final müsabakaları var. Bu yıl Kayseri’de düzenlenen ve bizim de içinde olduğumuz etkinlik,

en iyilerin katıldığı Süper Lig karşılaşmalarıydı. Örnek olarak; futbol takımımız geçen senenin Türkiye Şampiyonu olarak bu yıl yine Süper Lig’de mücadele etti ve bu ligde sadece ülkenin en iyi 8 üniversite takımı yer aldı.

Kısacası, bu Koç Fest’te sporcu olarak yer almak için belirli bir seviyenin üstünde olmak zorundasınız. Bu yıl Beşiktaş’tan Eskişehirspor’a transfer olan Onur Bayramoğlu’nun Bahçeşehir Üniversitesinin kadrosunda yer alması, Gazi Üniversitesi Erkek Hentbol Takımı’nın kalecisinin aynı zamanda A Millî takımın 1. kalecisi olması, Anadolu Üniversitesinin Voleybol 1.

Lig’ini geçen sezon 3. sırada tamamlamış İstanbul Büyükşehir Belediyesi takımının smaçörü Yankı Uslu’yu ve orta oyuncusu Fatih Orhan’ı kadrosunda barındırması veya atletizm takımımızda bayan ve erkeklerde 3 Adım Atlama Türkiye rekortmenlerinin yer alması gibi uzatabileceğimiz veriler bu hipotezi destekler nitelikteydi.

Anadolu Üniversitesi Okçuluk Takımı, 2’nciliği Elde Etti

Büyük rekabet içerisinde başlayan mücadelelerde voleybol ve futbol takımlarımız, gelecek yıl da Süper Lig’de mücadele etme hakkını elde etmekle yetindi. Çok çekişmeli maçlar çıkaran ve belki

de bize en heyecanlı dakikaları yaşatan Erkek Hentbol Takımı’mız, son maç aldığı mağlubiyetle ligden düştü. Onlar, gelecek yıl yükselme grubunda mücadele edecek. Kafitemizin en renkli kişiliklerine sahip olan Bayan Hentbol Takımı’mız, güçlü rakiplerine diş geçiremedi de ligden düşmedi. Okçuluk Takımı’mız takım olarak 2’ncilik elde ederek üniversitemiz adına ilk madalyayı kazandı.

Biz karşılaşmalara kendimizi son sürat kaptırmış hâlde oradan oraya koştururken Soma’da o elim facia meydana geldi. Fatih Terim’in söylediği gibi “Bu sefer ateş düştüğü yeri değil; herkesi yaktı.”

Bizi de Kayseri’de yakaladı bu büyük acı. Koç Fest yönetimi de ilan edilen 3 günlük Millî Yaş’a kayıtsız kalmadı, karşılaşmalara 2 gün ara verdi.

Verilen aradan sonra, son 3 günün en büyük gündem maddesi olan atletizm branşında yarışacak takımımız Kayseri’ye ayak bastı. Sporu sadece futboldan ibaret sanan zihinlerin yüzüne çarpılmış bir

avuç soğuk su gibiydiler. Osmanlı dönemindeki tokatçıları anımsatan güllücileri, 1 gram gereksiz yağa sahip olmayan vücutlarıyla sağlıklı yaşama imrendiren uzun mesafe koşucuları, koca çınarlar gibi vücutlarıyla asalet hissi uyandıran atlamacılarıyla Kadir Has Atletizm Sahası, sporseverlerin hiçbir sahnesini kaçırmamak adına bakışlarını oradan oraya koşturdukları büylü bir alana dönüştü 3 günlüğüne.

3 Adım Atlamada Altın Madalya, Anadolu Üniversitesinin Oldu

3 adım atlama Türkiye rekorunun sahibi Aşkın Karaca, kendisini pek zorlamada n tekrar altın madalyaya uzandı Anadolu Üniversitesi forması altında. Millî atlet Sevim Sinmez, Serbest Bayanlar 3 adım atlama en yüksekte çıktı madalya kürsüsüne. Uzun atlamada Nesibe Atacan, 100 metre engellide İlkyay Avcı, 400 metrede Nihan Karuk ile gümüş madalyaya doyduk..

Asıl şov ise 2. atletizm gününün sonundaydı. Erken saatlerde uzun mesafe yarışları, gülle atma, uzun atlama gibi birçok branşta yarışmalar yapıldı. Havanın yakıcı kızgınlığını kaybedip uysallaştığı, seyirci sayısının en yükseğe ulaştığı anlarda ise favori yarışlar olan

4x100 metre bayrak yarışlarına sıra geldi. Sanırım, bu yarışlarda aldığımız sonuçları tanımlarken “gövde gösterisi” ifadesini kullansam durumu hiç abartmış olmam. Yarışlarda rakiplerinin “Şampiyonlar Ligi Team” olarak lakaplandığı takımlarımız, bayanlarda burun farkıyla erkeklerdeyse hatırı sayılır bir mesafeyle kazanarak bizi atletizmin güzelliğine boğdu.

Atletizm Bayan Takımı’mız 2’nciliğe Ulaştı

Son günü de farklı branşlarda madalyalar kazanarak tamamlarken bayanlarda takım olarak 2. olduğumuz haberini aldık. Turnuva, güzel bir ödül ile sona ermiş oldu. Bu kadar emek verilen bir organizasyonda başarı kaydetmek tabii ki gurur vericiydi ama sahici mutluluğu sporun birleştiriciliğine tanık olarak el ele ve kardeşçe yarışarak şahit olduk.

Samimiyetle belirtmeliyim ki boş vakitlerini otelde uyuyarak değil; birbirlerinin maçlarını izleyerek hatta moda tabiriyle tribün yaparak değerlendiren, maç saatleri çakıştığında telefonda anbean son dakika bilgilerini edinen, coşkulu, spor ahlakını layığıyla edinmiş, aile havasına sahip bir ekip görünümündeydik. Mücadele ederken son saniyeye kadar yüreğini koymak ama mağlubiyetten sonra çirkinleşmemek, millet olarak başarısızlıklarımızı kolayca itelemeye saygı duymak, gayenin kutsallığı sayesinde her şartta mutlu olabilmek gibi erişilmesi güç duyguları yeniden hissettik ailecek.

HEYKELLERİMİZ

Fotoğraf: Muzaffer ÖNGEN

Fotoğraf: Murat SARIYILDIZ